

Wiadomości

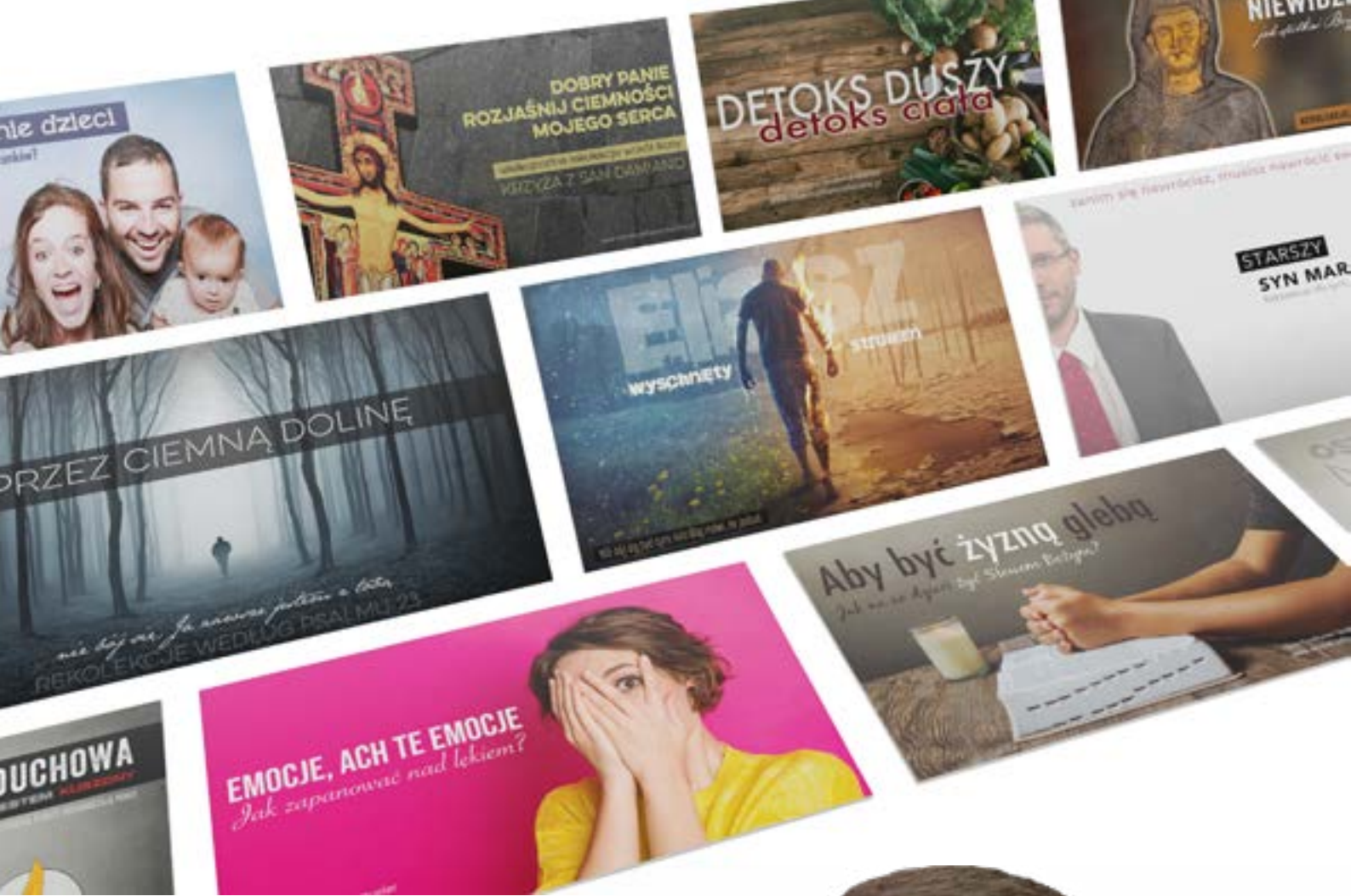
Nr 43 • 1/2023 • rok XXVII

Biuletyn informacyjny Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych w Polsce

Wjeździe do klasztoru w Quito

Serdecznie zapraszam
nad morze - do Gdańska,
do Domu św. Maksymiliana,
na rekolekcje i na wypoczynek.
Polecam także nasz dom
Brama Mazur
w Ostródzie!

o. Piotr Pliszka

dombramamazur.pl

dmk.pl

Wiadomości

z Prowincji

styczeń - luty - marzec 2023 r.

Doskonałe wino
naszego
charyzmatu:
wywiad numeru

Erupcja wulkanu
może zniszczyć
nie tylko drogi,
ale także lotnisko

Świat
po Covidzie
nie będzie
już taki sam

Godzina
codziennej adoracji
zmieniła
moje życie

Niejasne
działanie Boga,
czyli rozważanie
o Kainie

Wewnętrzne
zobowiązanie,
by codziennie
przygotować homilię

*or
tytuł numeru
profesorski*

Imieniny Ekonoma Prowincji

25 marca o godz. 12.00 w kaplicy św. Anny w Gdańsku została odprawiona Eucharystia w intencji Ekonoma Prowincji, o. Bogdana Wrońskiego. W tym roku wspólna modlitwa za solenizanta zbiegła się w liturgii z Uroczystością Zwiastowania Pańskiego.

Okolicznościowej Eucharystii tradycyjnie przewodniczył solenizant, natomiast słowo Boże wygłosił Minister Prowincjalny o. Wojciech Kulig. Wchodząc w scenę zwiastowania, kaznodzieja zatrzymał się przy bezwarunkowej zgodzie Maryi na wypełnienie się w Jej życiu woli Bożej. Taka zgoda nierzadko kosztuje rezygnację z własnych planów i wyobrażeń o swojej przyszłości, ale jeśli jest wyrażona z wiarą, przynosi błogosławione owoce, jak w szczególny sposób mogą tego doświadczać w swoim życiu osoby konsekrowane.

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego - jak co roku - stała się też okazją do podjęcia tzw. Duchowej Adopcji, a więc modlitwy w intencji dzieci, którym grozi zabicie w łonie matki. Warto zaznaczyć, że wśród przystępujących do Adopcji znalazły się nie tylko osoby świeckie związane z gdańskim kościołem pw. Świętej Trójcy, ale również obecni na uroczystości zakonnicy.

Przed błogosławieństwem o. Bogdan otrzymał życzenia od miejscowych grup duszpasterskich i podziękował wszystkim zgromadzonym za modlitwę.

o. Piotr Kurek

Przekład kazań św. Antoniego

W lutym 2023 r. światło dzienne ujrzał niemiecki przekład maryjnych kazań św. Antoniego z Padwy dokonany przez naszego Współbrata, dr. teol. o. Norberta Siwińskiego.

Tekst został opublikowany pod tytułem «Mariologische Gedanken in den Sermones mariani des hl. Antonius von Padua» i ukazał się jako XXXI tom niemieckiego periodyku naukowego Mariologische Studien.

o. Piotr Kurek

[Przeczytaj fragment książki](#)

Bracia,
idźcie głosić Ewangelię,
a jeśli będzie **trzeba**
uzywajcie także
słów.

św. Franciszek z Asyżu

Doskonałe wino naszego charyzmatu

Z wikariuszem generalnym o. Janem Maciejowskim rozmawia o. Mateusz Stachowski

Czy bycie wikariuszem generalnym jest trudnym zadaniem? Czy łatwiej jest być prowincjałem czy wikariuszem generalnym?

Zazwyczaj bycie każdym wikariuszem jest zadaniem trudnym ze względu na dostosowanie się do wymagań i charakteru szefa. Wymaga to oczywiście z jednej strony pokory, a z drugiej naturalnej lojalności, bo trzeba iść w tym samym kierunku. Kim łatwiej być: prowincjałem czy wikariuszem generalnym? Myślę, że wikariuszem generalnym, ponieważ tutaj odchodzi duża część problemów per-

sonalnych, które prowincjał musi rozwiązywać. A te jednak bywają dużym obciążeniem dla pełniącego posługę władzy.

Jest Ojciec znany ze swej owocnej pracy duszpasterskiej i formacyjnej. Czy nie tęskni Ojciec za pracą bezpośrednią z ludźmi? A może działalność wikariusza generalnego przypomina pracę duszpasterską?

Prawda jest taka, że praca duszpasterska daje o wiele więcej satysfakcji i inny jest też stopień zmę-

czenia pastoralnego. Moja działalność nie daje takiej satysfakcji, ponieważ jest to praca na innym poziomie. Daje jednak satysfakcję możliwość spotkań z braćmi z różnych krajów i kultur. To bardzo ubogaca.

Chciałbym dopytać Ojca o te spotkania właśnie. Czy życie franciszkanów w różnych zakątkach świata, które Ojciec odwiedza jako wikariusz, bardzo różni się od sposobu życia i pracy w Polsce?

Życie klasztorne niewiele się różni ponieważ mamy tę samą regułę i przepisy zakonne. Tak samo

nia. Nawet posługa w parafiach - nie mówię tutaj o posłudze sakramentalnej, ale o różnych formach działania duszpasterskiego - różni się w zależności od krajów i kultur. Wspólnym jest entuzjazm, który bracia wkładają w te posługi.

A czy problem braku powołań jest widoczny we wszystkich jurysdykcjach Zakonu?

Obecnie ten problem dotyka w sposób szczególny Europę i Amerykę. Są tutaj takie kraje, które nie mają żadnego powołania od kilku lat. Ten problem zaczyna również pojawiać się w krajach, gdzie tych

Troszeczkę zeświecczenia i wygodnictwa wkrada się w nasze życie i zabiera nam to, co powinno nas charakteryzować: moc świadectwa.

bracia prowadzą parafie, sanktuaria, szpitale, szkoły, jadłodajnie, wydawnictwa, różne ośrodki dla potrzebujących. Jednak różni się sposób ich prowadze-

powołań jeszcze do niedawna było dużo: Rumunii i Polski. Dzięki Bogu mamy wzrost powołań w Afryce i w Azji, a więc w naszych młodych jurysdykcjach.

Są to zazwyczaj kraje misyjne i biedne, a zatem w sposób szczególny musimy im pomagać, aby bracia mogli te powołania przyjąć i dobrze uformować.

o tym, co nam powiedział święty Franciszek: „Bracia, idźcie głosić Ewangelię, a jeśli będzie trzeba używajcie także słów”. Chodzi tutaj najpierw o świadectwo

Mamy doskonałe wino naszego charyzmatu, tylko nie zawsze bukłaki są sprawne.

Jak - ogólnie rzecz biorąc - ocenia Ojciec kondycję charyzmatu franciszkańskiego w dzisiejszym świecie?

Kiedy patrzymy na wszystkie rodziny franciszkańskie to trzeba powiedzieć, że duchowość franciszkańska ogarnia wielkie rzesze braci i sióstr w świecie. Wiele znanych sanktuariów i miejsc kultu jest prowadzonych przez franciszkanów. A więc jesteśmy znani. Jeśli jednak chodzi o kondycję to myślę, że musimy nad nią popracować, bo troszeczkę zeświecczenia i wygodnictwa wkrada się w nasze życie i zabiera nam to, co powinno nas charakteryzować: moc świadectwa. Nie możemy zapomnieć

naszego życia, życia naszych wspólnot, które ma ewangelizować. Mówiąc żartobliwie mamy doskonałe wino naszego charyzmatu, tylko nie zawsze bukłaki są sprawne.

W tym roku czekają nas wielkie jubileusze franciszkańskie. O. Zdzisław Kijas w swej książce „Reguła i życie. Czego dziś uczy św. Franciszek” (Kraków 2022) zaproponował, by w ramach obchodów 800-lecia zatwierdzenia Reguły św. Franciszka zorganizować obrzęd publicznego jej odczytania. To zaskakująca i niezwykle interesująca propozycja. Czy sądzi Ojciec, że świętowanie owych rocznic związanych z życiem św. Franciszka powinno odbywać się raczej wewnątrz wspólnot klasztornych i prowincjalnych, czy też z udziałem wiernych?

Już święty Paweł mówił, że trzeba dzielić się skarbami wiary. Papież Benedykt XVI powiedział nawet oficjalnie, że każdy wierzący powinien mieć franciszkańskie serce, a zatem jak najbardziej musimy dzielić się tym darem, który otrzymaliśmy. A ponadto jeśli w życiu rodzinnym obchodzi się jubileusze to zawsze zaprasza się innych do dzielenia z nimi tej radości. Tak też i powinno być w naszym przypadku.

A nie tęskni Ojciec za Gdańskiem?

Miasto jest piękne. Nie przykładam jednak wagi do miast. Jeśli tęsknię to za moją wspólnotą prowincjalną. Tak. Tam są moi najbliżsi Bracia. Bracia z mojej Prowincji!

To na koniec zapytam Ojca o naszą Prowincję właśnie: jak postrzegana jest ona w Zakonie?

Tego, co powiem, proszę nie nagłaśniać, bo mam służyć całemu Zakonowi. Nasza Prowincja jest postrzegana bardzo dobrze. Każdy, kto był w domach naszej Prowincji czy też poznał Braci z naszej Prowincji, podkreśla ogromną moc braterstwa i jedności. To nas charakteryzuje. I oby tak było zawsze.

Bardzo dziękuję Ojcu za rozmowę!

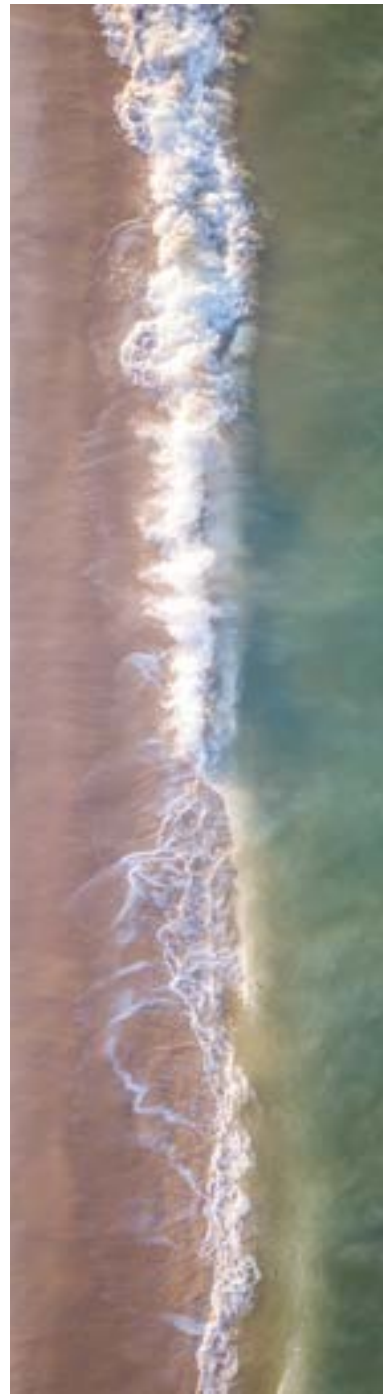
Jak mogę żyć bez Ciebie

Jak mogę żyć bez Ciebie
Gdy Ty jesteś cały czas przy mnie
Nawet wówczas gdy odwracam od Ciebie swoją twarz
Twój wzrok skupiony na Twojej małej miłości

Czy mogę żyć bez Ciebie
Zadaję sobie to pytanie
Gdy wracam zraniony
Szukając właściwego lekarza

Nie mogę żyć bez Ciebie
Już teraz wiem
Że nigdy nie mógłbym żyć bez powietrza
Skoro potrzebuję powietrza by oddychać
Tym bardziej potrzebuję Ciebie by żyć

Chcę już tylko trwać
W Twojej obecności
Uzdrowiającej wszelkie zranienia
Wskrzeszającej gdy oddychałem skażonym powietrzem
Którego nie czerpałem z Ciebie
Chcę byś napełniał mnie nowym życiem
Przemieniającym
Słabego człowieka
Którego nigdy nie opuściłeś
Wpatrując się w jego plecy
Kiedy odwracał się by zadać sobie na nowo pytanie
Jak mogłem żyć bez Miłości

o. Tomasz M. Segowski

RUGENWALDE

Początki historii Darłowa wiążą się z datą 7 marca, którą uznaje się za dzień, gdy ówczesne *Rugenwalde* przyłączono do Polski. Początkowo przyjęło ono nazwę *Derłów*, by z czasem stać się znanym dziś Darłowem. Obecnie w tej dacie obchodzony jest także Dzień Pioniera Ziemi Darłowskiej. Toteż w kościele św. Jerzego tego dnia odprawiona została Msza Święta pod przewodnictwem o. Piotra Łotysza w intencji społeczności Darłowskiej.

KONKURS SZOPEK I RODZINNE KOŁĘDOWANIE

Wprawdzie okres Bożego Narodzenia kalendarzowo pozostaje już daleko za nami, to jednak warto przywołać wspomnienia z ważnych wydarzeń, które związane były z tym okresem. W parafii pw. Matki Bożej Częstochowskiej w Darłowie czas bożonarodzeniowy obfitował bowiem w wiele rodzinnych inicjatyw. Tradycją stało się już, że od kilku lat z początkiem stycznia odbywa się w tamtejszej parafii rodzinne kołędowanie, w którym uczestniczą całe rodziny lub grupy parafian. Nie inaczej było również w tym roku. Z kolei twórcze zdolności można było rozwijać w konkursie szopek betlejemskich wykonanych w rodzinnym gronie. Podczas kołędowania, które miało miejsce 8 stycznia, oprócz świątecznego śpiewu można było w kościele podziwiać wystawę 10 pięknych szopek.

Jak zaznacza o. Wiesław Przybysz, proboszcz parafii, intencją świątecznych konkursów jest włączanie całych rodzin w realizację wspólnej idei. - Szopka wykonywana przez mamę, dziadka, dziecko to piękny wymiar wspólnoty, rodzinności. W tym roku

jest to 8 szopek konkursowych oraz dwie dodatkowe, jedna będąca dekoracją w kościele, a druga w ogrodzie klasztornym - wylicza duszpasterz. - To zaangażowanie rodzin jest znakiem przeżywania tajemnicy Bożego Narodzenia. Piękna rzecz, która integruje i łamie bariery pokoleniowe - dodaje. Wystawę szopek można było oglądać w kościele, począwszy od uroczystości Objawienia Pańskiego. O wyniku konkursu zdecydowali swoim głosem parafianie, którzy licznie wzięli udział w tej parafialnej inicjatywie.

Wystawa spotkała się z dużym zainteresowaniem parafian, którzy po każdej Mszy Świętej z ciekawością i podziwem dla artystycznego kunsztu przyglądali się wystawie z bliska, wyrażając zazwyczaj bardzo pochlebne opinie. To nie tylko ożywia parafię, ale i podkreśla nasz franciszkański charyzmat - dodaje proboszcz, licząc, że inicjatywa ta będzie kontynuowana w kolejnych latach i będzie rozbu-

dział coraz większe zainteresowanie. - To fajna rodzinna inicjatywa, warto było się zaangażować, bez względu na to, jakie będą wyniki konkursu - z uśmiechem komentuje to wydarzenie pani Dorota. Jak dodaje jej dzieci, Florentyna i Dominik, były „w temacie” od początku Adwentu. Codziennie dzielnie chodziły na Roraty, a w domu kultywowane są świąteczne tradycje, w szczególności wspólne śpiewanie kołęd. - To sprawiło, że te święta przeżyliśmy bardziej duchowo - spuentowała pani Dorota.

EKSTREMALNA DROGA KRZYŻOWA DLA MĘŻCZYZN

Już po raz piąty, 17 marca, w parafii w Darłowie odbyła się Ekstremalna Droga Krzyżowa dla Mężczyzn. W tym roku do pokonania był dystans ponad 30 km, na który zdecydowało się 15 osób. Każdej z czternastu stacji towarzyszyły rozważania przygotowane przez ks. Jacka „Wiosna” Stryczek, pomysłodawcę tej pięknej, aczkolwiek wymagającej inicjatywy. Były również świadectwa i szczególna modlitwa w intencjach o pokój na świecie, nawrócenie dla grzeszników, za parafialne rodziny, ludzi młodych i tych, którzy szczególnie doświadczili ogromu zła i cierpienia w swoim życiu. Ekstremalna Droga Krzyżowa była także wynagrodzeniem za grzechy aborcji, które w dzisiejszym świecie doszły do zenitu i wymagają szczególnego wołania o miłosierdzie Boże nad zepsutym światem.

ODPUST ŚW. JÓZEFA W DOMASŁAWICACH

Uroczystości odpustowe św. Józefa w Domasławicach zgromadziły w tym roku licznych parafian, mimo

stusa. Stąd też Kościół nie opuszcza tej Uroczystości, ale ją przenosi na kolejny dzień, jeśli przypada w niedzielę Wielkiego Postu.

Uroczystość uświetnił chór parafialny „Stella Maris”. W ocenie Przewodniczącego Uroczystej Liturgii ma on większą wartość aniżeli najpiękniejsze i najdroższe organy. Opinia ta jest zresztą w pełni słuszna, bo przecież najpiękniejsze organy bez modlitwy i śpiewu modlących się pozostają jedynie „brzmiącym cymbałem”. Parafianie dziękują za udział Ministrowi prowincjalnemu i tym wszystkim, którzy swoją wdzięczną obecnością uświetnili piękną Uroczystość Kościoła Chrystusowego czczonego św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny. Wspólnota wiernych filii parafialnej w Domaślavicach co roku w Uroczystość św. Józefa zaprasza wszystkich obecnych na poczęstunek, który jest zwieńczeniem tego

że Uroczystość w całym Kościele została przesunięta na 20 marca, czyli na poniedziałek. O. Wojciech Kulig, Minister prowincjalny, podczas odpustowego kazania zwrócił uwagę na szczególną postać św. Józefa. W świadomości Kościoła, uczczenie tego Patrona wiąże się ze szczególnym wybraniem św. Józefa przez Boga do ról, jakie pełnił w stosunku do Jednorodzonego Syna Bożego narodzonego z Maryi, jego Oblubienicy i jakie nadal pełni w stosunku do całego Mistycznego Ciała Chry-

pięknego wydarzenia uczczenia Patrona i Opiekuna również naszego Zakonu serafickiego.

PEREGRYNACJA

W naszym kościele odbyła się Msza Święta pod przewodnictwem bp. Edwarda Dajczaka z racji peregrynacji cudownej figury Matki Boskiej Skrzatuskiej.

o. Kamil Szczepanowski
o. Adrian Zaleski

DOBRA

dobra.franciszkanie.pl

REKOLEKCJE

W dniach od 5 do 8 marca w Dobrej odbyły się rekolekcje wielkopostne, które prowadził o. Damian Basarab. Wcześniej od 3 marca w klasztorze w Dobrej o. Damian organizował weekend powołańowy, w którym brało udział trzech uczestników. W czasie rekolekcji parafialnych o. Damian z wielkim entuzjazmem dzielił się z parafianami - przekazując Dobrą Nowinę. Mówił na początku jaki jest prawdziwy Bóg, abyśmy wymazali w swoim sercu zły obraz Boga, Boga tyrana, siedzącego na krześleku w niebie, nie interesującego się naszym życiem. Następnie o. Damian przybliżył siedem części modlitwy Ojciec Nasz. Uczestnicy rekolekcji byli bardzo wdzięczni o. Damianowi i obiecali modlitwę za Rekolekcyjnistę i za dzieło Powołań.

REMONTY

W ostatnim czasie firma pana Artura Paczuły wyremontowała klatkę schodową w klasztorze w Dobrej. Mamy nowe płytki, balustrady i drzwi (m. in. do refektarza, czy też do wejścia, gdzie mieszkają bracia). Udało się także wymalować (odświeżyć) salkę - na dole przy garażu, aby służyła dla różnych grup (np. w spotkaniach kandydatów do bierzmowania). Efekty prac przy klatce schodowej widać na zdjęciach. Ale oczywiście serdecznie zapraszamy do klasztoru w Dobrej!

o. Roman Ziola

GDAŃSK

gdansk.franciszkanie.pl

WIELKI POST U FRANCISZKANÓW

Wielki Post w każdej katolickiej polskiej świątyni jest dość podobnie przeżywany i gromadzi sporą część wiernych, nawet takich, którzy w ciągu roku do kościoła zagląдают rzadziej. U nas w Gdańsku z pewnością jest podobnie. Gorzkie Żale, trzy drogi krzyżowe w piątek – w południe, wieczorem i dodatkowo dla studentów i młodzieży pracującej oraz oczywiście rekolekcje. W tym roku nauki rekolekcyjne, począwszy od I Niedzieli Wielkiego Postu, głosił ks. Przemysław Góra z Łodzi, doktor prawa kanonicznego, doskonały wykładowca i duszpasterz. Potwierdziła to frekwencja. Ponadto zaproponowaliśmy wiernym spotkania okółwielkopostne: Memento mori – dwugłos

o dawnych pochówkach – Wokół kaplic i krypt grobowych Hardersów i Ofenbergów w kościele Świętej Trójcy w Gdańsku. O dawnym sposobie chowania zmarłych i szacunku dla tych, którzy odeszli opowiadali mgr Renata Wiloch-Kozłowska (archeolog i nauczyciel konserwatorstwa, najlepszy nauczyciel konserwacji w Polsce w roku 2022) oraz o. dr Tomasz Jank (rektor kościoła Świętej Trójcy, dr historii sztuki). Zainteresowanie tematyką było spore, co wyraziło się w niekończących się pytaniach. O. Karol Wesołowski z młodzieżą z Ruchu Światło-Życie kolejny raz zorganizował ekstremalną drogę krzyżową – z kościoła Świętej Trójcy w Gdańsku do naszego franciszkańskiego kościoła św. Antoniego w Gdyni. Była też możliwość wysłuchania

dawnej muzyki wielkopostnej. Na organach w kościele Świętej Trójcy wielkopostne utwory wielkich kompozytorów grał Maciej Jachimowicz (podczas koncertu wręczaliśmy certyfikaty nowym Patronom piszczałek remontowanych organów z kaplicy św. Anny). Nie zabrakło też katechezy dla chcących dobrze przygotować się do Paschy: Ikona Chrystusa ukrzyżowanego, a żyjącego. O estetyce i teologii ikony na przykładzie krzyża z San Damiano opowiadał o. Tomasz Jank. Jak wykazało zainteresowanie – dobrze było zaproponować wiernym i... poszukującym także ten - okółwielkopostny dodatek.

KAZIUKI

Kolejny raz Gdański Oddział Towarzystwa Przyjaciół Wilna i Ziemi

Wileńskiej zorganizował przy naszym kościele „Kaziuki”. Na Mszę Świętą ku czci św. Kazimierza Królewicza przed koronowanym w roku 2011 obrazem Matki Bożej Miłosierdzia – Ostrobramskiej zgromadziło się sporo „Wilniuków”. Mszę Świętą celebrował o. Tomasz Jank, od kilku lat honorowy członek Towarzystwa, co na każdym kroku podkreśla pani prezes Bożena

Kisiel. Po Mszy Świętej o 12.00 był też poczęstunek w salce duszpasterskiej i rozmowy bez końca...

Miejsce spotkania nie jest przypadkowe. To tu, w naszej kaplicy św. Anny, tuż po wojnie wygnancy z ziemi wileńskiej, przy obrazie MB Miłosierdzia „urządzili” swoją nową Ostrą Bramę. Tu zaprowadzone zostały wileńskie nabożeństwa, tu śpiewano

te same pieśni, które znali z ukochanego Wilna, tu wreszcie zaprowadzili nieustanną nowennę do MB Miłosierdzia. I choć dawnych „Wilniuków” już u nas nie ma - Nowenna trwa po dzień dzisiejszy...

o. Tomasz Jank

GDYNIA

gdynia.franciszkanie.pl

KONCERT KOLĘD

W wigilię uroczystości Objawienia Pańskiego odbył się niezapomniany koncert kolęd w wykonaniu Macieja Miecznikowskiego. Było to spotkanie z artystą pełnym energii i humoru i jednocześnie świetnym wykonawcą i propagatorem tradycji śpiewania kolęd i pieśni bożonarodzeniowych w Polsce. Jak zawsze zgromadził publikę, która po brzegi wypełniła kościół franciszkanów na Wzgórzu św. Maksymiliana Kolbe. W koncercie uczestniczyli także przedstawiciele władz Miasta Gdyni.

PARAFIALNE KOLĘDOWANIE

W niedzielę 8 stycznia 2023 r. odbyło się parafialne kolędowanie pod przewodnictwem proboszcza o. Piotra Matuszaka. Śpiew animował o. Marek Dopieralski z akompaniamentem gitary oraz cajonu i skrzypiec.

BANDURZYŚCI NA WZGÓRZU

Świąteczny koncert pt. „Ukraińskie Boże Narodzenie” w wykonaniu Narodowej Kapeli Bandurzystów Ukrainy odbył się 10 stycznia w gdynińskim kościele franciszkanów. W programie znalazły się najpiękniejsze kolędy ukraińskie i polskie. Wydarzenie połączone było ze zbiórką funduszy na potrzeby ofiar rosyjskiej agresji i kultury ukraińskiej.

Koncert spotkał się z dużym zainteresowaniem i odzewem ze strony publik. Kościół wypełnił się melomanami, którzy mogli usłyszeć niecodzienne wykonanie kolęd i pieśni bożonarodzeniowych z towarzyszeniem akompaniamentu tradycyjnych instrumentów ukraińskich - przede wszystkim bandury.

Wydaje się, że zespół wszystko opanował do perfekcji. Podczas występów zachwycają bowiem precyzyjne opracowanie i wykonanie każdego utworu, czasem majestatyczne, czasem dramatyczne, ale połączone też z błyskotliwym humorem, elementami współczesnego folku i kozacką charakterystyką. Warto też zwrócić uwagę na bardzo ciekawe

aranżacje, a szczególnie prawdziwe, „głębokie” męskie głosy, przywołujące słyszane w cerkwiach wielogłosowe śpiewy pieśni, oparte na męskich głosach: basie i barytonie. Śpiewy wykonują soliści jak również połączone głosy zespołu.

KONCERT KOLĘD ZAPOMNIANYCH

Les Femmes, niezależny zespół muzyki klasycznej, wystąpił w kościele św. Antoniego w Gdyni 15 stycznia br. Zgromadził sporą publikę, która miała okazję poznać kolędy mniej znane, pochodzące z innych kręgów kulturowych i niejednokrotnie zapomniane z odległych epok. Był to nie tylko koncert, ale także promocja śpiewu kolęd oraz poznanie ich ciekawej historii powstawania.

W swoim dotychczasowym dorobku, Les Femmes posiada ponad 500 koncertów i spektakli na polskich oraz zagranicznych scenach muzycznych.

OBJAWIENIA MOC

19 lutego 2023 r. w kościele św. Antoniego w Gdyni wystąpił chór Soli Deo z Tczewa, by promować nową płytę pt. Objawienia moc. Był to premierowy koncert z utworami właśnie

z tej płyty, która jest owocem refleksji muzycznych powstałych w okresie pandemii. Chór zaśpiewał również podczas Mszy Świętej przy akompaniamencie instrumentu klawiszowego kompozytora Przemysława Budysia.

Chór Soli Deo to grupa młodych ludzi wykonujących muzykę chrześcijańską. Od 15 lat przyświeca im idea propagowania muzyki na chwałę Bożą i bycia Rodziną. Opiekunem duchowym chóru był o. Marek Dopieralski, który podczas nagrywania utworów w studio zagrał na gitarze basowej.

Na płycie „Objawienia moc” znajduje się 13 autorskich piosenek m.in.: „Mój Bóg”, „Strefa chwały”, „Solo Dios basta”, „Psalm 12”, „W każdej chwili dnia”. Ostatnim utworem na płycie jest „Jezu przyjdź” skomponowany w charakterze modlitewno – refleksyjny.

syjnym. Utwory znajdujące się na krążku zostały skomponowane na wieczory uwielbienia - Strefy Chwały w Kwidzynie, w kościele p.w. Trójcy Świętej organizowane przez o. Marka Dopieralskiego.

KONCERT KOŁĘD SYMFONII

Na zakończenie kołędowego okresu u franciszkanów w Gdyni, 22 stycznia, wystąpił Chór „Symfonia” oraz

kwintet smyczkowy pod dyrekcją Bogny Swińto.

Tradycją stało się, że ten chór założony ponad 92 lata temu, koncertuje z repertuarem kołędowym na Wzgórzu św. Maksymiliana Kolbe. Ciekawe aranżacje i dobre wykonanie zostało nagrodzone licznymi brawami pełnego kościoła.

o. Marek Dopieralski

GNIEZNO

gniezno.franciszkanie.pl

NAWIEDZENIE IKONY JASNOGÓRSKIEJ

W dniach 16-17 lutego 2023 r. wspólnota franciszkańska w Gnieźnie wraz z parafianami i sympatykami sanktuarium przeżywała dobę nawiedzenia wizerunku Matki Bożej w jej cudami słynącej Ikony Jasnogórskiej. Był to obfity czas łask dla wiernych zgromadzonych na poszczególnych wydarzeniach w trakcie tej doby z ukochaną Matką. Poruszającym był z pewnością dla wszystkich czas wspólnej modlitwy w czasie apelu jasnogórskiego. Bezpośrednim przygotowaniem poprzedzającym czas nawiedzenia były czterodniowe rekolekcje, które poprowadził o. Michał Nowak.

POŚWIĘCENIE KAPLICY SZPITALNEJ

Uroczyste poświęcenie nowej kaplicy w szpitalu powiatowym Pomnik Chrztu Polski w Gnieźnie odbyło się 21 lutego 2023 r. Dokonał go Prymas Polski abp Wojciech Polak. Nasi bracia posługujący w pierwszej stolicy Polski od wielu już lat zajmują się duszpasterską opieką wśród chorych w gnieźnieńskim szpitalu. Uroczystość poświęcenia odbyła się w łączności z obchodzonym kilka dni wcześniej Światowym Dniem Chorego.

„Zdrowie to nie jest dobro luksusowe, a świat odrzucający chorych, niewspierający ich i pozostawiający w istocie samym sobie, na marginesie życia, jest i będzie zawsze światem cynicznym bez przyszłości” – powtórzył za papieżem Franciszkiem abp

Wojciech Polak przyznając w homilii, że w takim kontekście każde miejsce troski o chorych i cierpiących to miejsce nadziei, otwarte na przyszłość.

W wydarzeniu uczestniczyli pracownicy i dyrekcja szpitala, a także przedstawiciele władz powiatowych. Obecni byli również franciszkanie z gnieźnieńskiego klasztoru: gwardian i proboszcz o. Mariusz Fałkowski OFMConv oraz kapelan szpitala o. Marek Marcinkowski OFMConv. Po nabożeństwie Prymas Polski odwiedził chorych na oddziałach chirurgicznym i paliatywnym.

OLIMPIADA O ŚW. MAKSYMILIANIE

W naszym gnieźnieńskim klasztorze, 2 marca 2023 roku, miał miejsce diecezjalny etap Franciszkańskiej

Olimpiady Wiedzy o Św. Maksymilianie. Wzięło w nim udział 11 uczniów z czterech szkół podstawowych z okolic Gniezna, którzy przybyli do nas ze swymi opiekunami. Spotkanie rozpoczęło się poczęstunkiem, na który pierwsi uczestnicy przybyli około 9.30. O 10.00 miała miejsce zasadnicza część Olimpiady. Godzinę później sprawowaliśmy Mszę Świętą, na której, w ramach kazania, zebrany została przybliżona eucharystyczna pobożność św. Maksymiliana. W międzyczasie jury, złożone z dwóch postulantów, sprawdziło wyniki pisemnego testu i wyłoniło zwycięzców. Dwa pierwsze miejsca przypadły uczestnikom ze SP im. Powstańców Wielkopolskich w Pakości, trzecie - uczennicy ze SP im. obrońców KłECKA w KłECKU. Każdy z uczestników oraz ich opiekunowie otrzymali pamiątkowy dyplom i książeczkę o św. Maksymilianie, jak i podziękowania dla Szkół. Trzej zwycięzcy zaś zakwalifikowali się do etapu ogólnopolskiego. Spotkanie zakończyliśmy błogosławieństwem i uczczeniem relikwii św. Maksymiliana oraz agapą.

ELIMINACJE DO MISTRZOSTW POLSKI LSO

W sobotę 18 lutego w hali widowiskowo-sportowej w Murowanej Goślinie odbyły się diecezjalne eliminacje do XVIII Mistrzostw Polski Liturgicznej Służby Ołtarza w Piłce Halowej. Pozwoliły one wyłonić drużyny, które będą reprezentować archidiecezję gnieźnieńską w czerwcowych rozgrywkach. Reprezentacja Służby Liturgicznej, która na co dzień posługuje w naszej franciszkańskiej świątyni w Gnieźnie wystawiła drużyny w dwóch kategoriach wiekowych: „lektor młodszy” oraz „lektor starszy”. Sukces naszych franciszkańskich drużyn LSO, których opiekunem jest na co dzień o. Wojciech Kasprowicz, może być powodem do dumy.

Przed godziną 9.00 wszystkich zgromadzonych powitał ks. Stanisław Ejdys, szef sekcji sportowej Archidiecezjalnej Rady LSO. Po wspólnej modlitwie i przypomnieniu zasad, rozpoczęły się rozgrywki w kategorii „ministrant” i „lektor młodszy”. Po zaciętej rywalizacji grupowej do półfinałów w kategorii najmłodszych

awansowały drużyny z Trzemeszna, KłECKA, Pobiedzisk i Murowanej Gośliny. W finale spotkały się drużyny z Trzemeszna i Pobiedzisk, a mecz zakończył się zwycięstwem ministrantów z Pobiedzisk. Z kolei w kategorii „lektor młodszy” do półfinałów dostali się lektorzy z parafii z Trzemeszna, Ujścia, Franciszkanów w Gnieźnie i parafii pw. bł. Michała Kozala w Gnieźnie. W finale spotkały się gnieźnieńskie parafie, spośród których zwycięzcą okazała się parafia pw. bł. Michała Kozala, a drużyna reprezentacji franciszkańskiej zajęła drugie miejsce w tej kategorii wiekowej.

W południe, po ceremonii wręczenia nagród w młodszych rozgrywkach, przyszedł czas na pojedynki między lektorami starszymi. Po równie zaciętych rozgrywkach grupowych do półfinałów awansowali lektorzy z parafii w KłECKU, Franciszkanów w Gnieźnie, klasztoru w Wągrowcu oraz parafii pw. św. Jakuba w Murowanej Goślinie. W finale zmierzyli się lektorzy z Gniezna i Murowanej Gośliny, a zwycięzcami

okazali się reprezentanci parafii franciszkańskiej z Gniezna. Tym samym parafia pw. św. Michała Archanioła w Pobiedziskach, bł. Michała Kozala w Gnieźnie i Wniebowzięcia NMP - Franciszkanów w Gnieźnie to reprezentanci archidiecezji gnieźnieńskiej na najbliższych mistrzostwach ogólnopolskich.

o. Wojciech Kasprawicz

KOŁOBRZEG

kolobrzeg.franciszkanie.pl

TRZEJ KRÓLOWIE

Nowy Rok duszpasterski w naszej franciszkańskiej parafii w Kołobrzegu rozpoczął się dość ciekawie. W uroczystość Objawienia Pańskiego, 6 stycznia w czasie Mszy Świętej o godz. 11.30 z udziałem dzieci, zagostili u nas „trzej królowie”, aby wspólnie z nami uczcić nowo narodzone dziecko Jezus.

JASEŁKA W KOŚCIELE

Kolejnym ważnym wydarzeniem w nowym roku były jasełka w naszym kościele, przedstawione przez dzieci przygotowujące się do I Komunii Świętej i dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 5 im. Św. Jana Pawła II, leżącej na terenie naszej parafii.

KONCERT KOLĘD

29 stycznia 2023 roku odbył się w naszym kościele koncert kolęd w wykonaniu chóru seniorów.

NOWI MINISTRANCI

Ważną uroczystością dla naszej parafii i klasztoru było przyjęcie do grona ministrantów czterech kandydatów. Wprowadzenia w posługę dokonał proboszcz i gwardian o. Paweł Kaczmarski oraz o. Kamil Średnicki, który jest odpowiedzialny za wspólnotę ministrantów.

REKOLEKCJE PARAFIALNE

Wielki Post zaczęliśmy rekolekcjami parafialnymi oraz dla dzieci i młodzieży. Poprowadził je o. Stanisław Piankowski – proboszcz i gwardian z franciszkańskiej parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Koszalinie.

Rekolekcje dla dzieci i młodzieży poprowadził zaś ks. Arkadiusz Osłisłok – proboszcz z Ustronia Morskiego.

BIERMOWANIE

23 marca 2023 r. młodzież z naszej parafii i z parafii w Grzybowie przyjęła sakrament bierzmowania. Uroczystej Eucharystii przewodniczył ks. Bp. Krzysztof Zadarko, który również

udzielił sakramentu bierzmowania.

Natomiast 24 marca 2023 r. odbyła się droga krzyżowa ulicami naszej parafii. Wzięli w niej udział parafianie, rodziny, dzieci oraz młodzież. Każdy miał możliwość niesienia krzyża od poszczególnych stacji.

o. Kamil Średnicki

KOSZALIN

koszalin.franciszkanie.pl

AKCJA WORECZEK RYŻU ORAZ REKOLEKCJE SZKOLNE

W niedzielę 12 marca została u nas przeprowadzona akcja franciszkańskiego sekretariatu misyjnego Woreczek Ryżu. W tym celu przybył br. Robert Kozielski oraz o. George Omondi z Kenii. W akcję zbierania funduszy włączyli się wolontariusze z naszej wspólnoty Rycerstwa Niepokalanej. Podczas każdej Mszy Świętej kazania głosił o. George.

Przez kolejne pięć dni o. George z wielkim powodzeniem prowadził rekolekcje wielkopostne dla uczniów szkół podstawowych znajdujących się na terenie naszej parafii.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Do poprowadzenia tegorocznych rekolekcji wielkopostnych w naszym kościele został poproszony ks. Krzysztof Witwicki – egzorcysta diecezjalny, a także dyrektor diecezjalnych „Dobrych Mediów”, których biuro i wytwórcza działalność odbywa się w pomieszczeniach naszego domu

parafialnego. Nauki rekolekcyjne były głoszone w naszym kościele podczas wszystkich Mszy Świętych w dniach 26-29 marca.

Myślą przewodnią rozważań było: Kościół – to Miłość. Podczas kolejnych dni kapłan przeprowadził nas poprzez rozważania na temat Krzyża Świętego, św. Maksymiliana Marii Kolbego, św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, w końcu św. Jana Pawła II – jak owo „hasło”, czy raczej Boża tajemnica, misterium miłości i ofiarowania dokonały się w życiu tych świętych. Nauki rekolekcyjne odbywały się wobec Ich relikwii, które w naszym kościele są zwyczajnie eksponowane w Kaplicy Wieczystej Adoracji Najświętszego Sakramentu. Zaś podczas rekolekcji były one wystawione na ołtarzu, a po zakończonych Mszach Świętych i błogosławieństwie mieliśmy osobistą możliwość oddania im czci i szacunku poprzez ucałowanie.

Rekolekcionista zwrócił naszą uwagę na tajemnicę zjednoczenia z Bogiem – w miłości, która kosztuje – w cierpieniu, ponoszeniu ofiar, życiu

ofiarnym, w modlitwie i z pokorą. Bogu niech będą dzięki!

PTYSIE ŚW. JÓZEFA

W niedzielę 19 marca świętowa- liśmy św. Józefa, którego liturgiczny obchód z racji niedzieli wielkopost- nej został w obecnym roku przesunięty na dzień następnny. Tego roku, podczas wszystkich Mszy Świętych niedzielnych, kazania na temat św. Józefa i roli ojcostwa Bożego głosił o. Andrzej Mielewczyk. Ten kulmina- cyjny obchód był poprzedzony no- wenną i kazaniem o św. Józefie.

Uczestnicy niedzielnych Mszy Świętych po ich zakończeniu zostali poczęstowani „Ptysiem św. Józefa”. Tym smakołykiem wierni byli obda- rowani dzięki parafialnemu Caritas. A zwyczaj związany z „Ptysiem św. Józefa” zapożyczono z Włoch, gdzie takie ciastka tradycyjnie wypiekane w dniu 19 marca zostały nazwane imieniem patrona – św. Józefa.

*br. Zbigniew Maria
Jaskowski*

KWIDZYN

kwidzyn.franciszkanie.pl

JASEŁKA

W uroczystość Chrztu Pańskiego 8 stycznia w naszej parafii odbyły się jasełka. W przepiękny sposób ukaza- ły i przybliżyły nam one miłość Pana Boga w stosunku do człowieka, któ- ry przez grzech oddalił się od Niego. Przedsięwzięcie zostało zrealizowane przez dzieci i dorosłych zaangażowa- nych we wspólnotę Neokatechume- natu. Bardzo dziękujemy za podję- ty trud oraz możliwość odnawiania i pogłębiania wiary przez tak żywe ukazanie nam tajemnicy narodzenia Pana Jezusa.

WIZYTACJA PROWINCJALSKA

W piątek 17 lutego modlitwą połu- dniową w kaplicy rozpoczęliśmy wi- zytację kanoniczną. Ojciec prowincjał

Wojciech Kulig wraz z sekretarzem Prowincji o. Piotrem Kurkiem oraz ekonomem Prowincji o. Bogdanem Wrońskim rozpoczęli czynności wizy- tacyjne. W niedzielę uroczystej sumie przewodniczył Minister prowincjalny. Po południu spotkał się on również z przedstawicielami grup oraz osoba- mi, które wyraziły pragnienie spotka- nia. Wieczorem 19 lutego modlitwą w kaplicy rozpoczęliśmy kapitułę do- mową kończącą wizytację.

OLIMPIADA O ŚW. MAKSYMILIANIE

W dniu 2 marca w naszym klasz- torze odbył się etap diecezjalny XVII Ogólnopolskiej Franciszkańskiej Olimpiady o św. Maksymilianie. Przy- byli do nas uczniowie szkół średnich z Kwidzyna oraz Malborka wraz

z opiekunami. Do tego etapu zakwa- lifikowało się czterech uczniów.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Tegoroczne rekolekcje wielko- postne wygłosił o. Tomasz Tęgowski ze wspólnoty elbląskiej. Korzysta- jąc z tego, że o. Tomasz jest również zielarzem-fitoterapeutą prowadzą- cym Centrum Medycyny Klasztornej, przeprowadził on spotkanie dotyczą- ce ziół dla młodzieży w Społecznym Liceum Ogólnokształcącym oraz dla zainteresowanych wykład: „Sfermen- towane zdrowie - zdrowie w jelitach”. Oba spotkania cieszyły się dużym za- interesowaniem.

o. Grzegorz Kardek

LĘBORK

lebork.franciszkanie.pl

DZIEŃ WSPÓLNOTY RODZIN OAZOWYCH

W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, która miała miejsce 25 marca, do Parafii w Lęborku przyjechały Rodziny tych Oazowiczów, którzy przed laty przeszli formację Ruchu Światło - Życie pod opieką naszych Współbraci prowadzących formację oazową w naszych parafiach i podczas rekolekcji letnich.

Tematem przewodnim tego spotkania były: Relacje - w Małżeństwie i w Rodzinie. Katechezę oraz świadectwo wygłosił ks. Paweł Potoczny z Kościoła grekokatolickiego, proboszcz par. św. Mikołaja z Cyganka/Żelichowa, który przybył na spotkanie wraz z małżonką i dziećmi. „Kim jest dla mnie Jezus Chrystus? - w tym pytaniu chodzi o moją osobistą odpowiedź. Chodzi o zbudowanie bezpośredniej relacji z Jezusem, której kulminacyjnym momentem ma być

Tomaszowe wyznanie - mój Pan i mój Bóg. Moja relacja z Nim ma być budowana na zasadach dialogu - mówię i słucham, aby później w taki sam sposób przenieść to na płaszczyznę rodzinną, małżeńską” - mówił ks. Paweł.

Dzięki gościnności i opiece proboszcza z Lęborka, o. Roberta Wołyńca, mogliśmy to spotkanie w Lęborku przeprowadzić już po raz kolejny w naszej lęborskiej parafii św. Jakuba Apostoła. Dziękujemy o. Piotrowi Pośpiesznemu za przygotowanie i poprowadzenie wraz z Rodzinami nabożeństwa Drogi Krzyżowej dnia poprzedniego. Dziękujemy również o. Karolowi Rzeźnickiemu i lokalnej Wspólnocie Ruchu Światło - Życie za pomoc w opiece nad najmłodszymi. W tym miejscu wyrazy wdzięczności należą się również tym, którzy w poprzednich latach podjęli się głoszenia słowa Bożego, katechez dla Ro-

dzin podczas poprzednich zjazdów; o. Januszowi Jędryszkowi, o. Sebastianowi Fierkowi, o. Romanowi Ziolo, o. Andrzejowi Mielewczykowi, pani dr Dorocie Dźwig, Adamowi i Marii Duszyńskim ze Wspólnoty Gwiazda Belejemska.

Kolejne spotkanie odbędzie się również w Lęborku dnia 16 grudnia br. Wszyscy, którym leży na sercu dobro Rodzin naszych podopiecznych sprzed lat, czujmy się zaproszeni, a nawet przynaglenni Miłością Chrystusa, który Rodziny stawia nam jako szczególny przedmiot troski i opieki duszpasterskiej do wzięcia udziału w tych spotkaniach. Od 2024 r. spotkania Rodzin Oazowiczów - Sychemitów będą miały, dzięki życzliwości i otwartości o. Piotra Pliszki, swoje miejsce w Domu Pojednania i Spotkań w Gdańsku.

o. Kamil Szczygiński

POZNAŃ

poznan.franciszkanie.pl

XX RÓŻAŃCOWE JERYCHO MIASTA POZNANIA

W tym roku, w sumie już po raz dwudziesty, odbyło się w naszym kościele „Różańcowe Jerycho Miasta Poznania”, czyli siedmiodobowa adoracja wynagradzająco-błagalna. Rozpoczęła się ona tradycyjnie 2 lutego, w święto Ofiarowania Pańskiego, w południe. W wieczornej Mszy Świętej o godz. 18.00, pod przewodnictwem ks. Rektora Jana Frąckowiaka, wzięło udział Metropolitalne Wyższe

Seminarium Duchowne. Czuwanie przed Najświętszym Sakramentem przez kolejne doby prowadziły: poznańskie dekanaty, grupa pokutna, wspólnoty FZŚ i Rycerstwa Niepokalanej, inne grupy kościelne oraz osoby indywidualne. Adoracji przede wszystkim towarzyszyła modlitwa różańcowa z rozważaniami. W programie oprócz Mszy Świętych była także Godzina Miłosierdzia o godz. 15.00 i o godz. 3.00, a o godz. 21.00 Apel Jasnogórski, a po nim Godzinki o Przemienieniu Pańskim. Codziennie

o. Lucjan wygłaszał rozważanie podczas Apelu poświęcone wybranym sanktuarium maryjnym, a o. gwardian Leszek tradycyjnie przewodniczył Mszy Świętej o północy. W sobotę, 4 lutego, Mszy Świętej o godz. 12.00 przewodniczył bp Jan Glapiak, biskup pomocniczy, wieloletni uczestnik Różańcowego Jerycha Miasta Poznania. W czwartek, 9 lutego, „Jerycho” zakończyło się Mszą Świętą o godz. 12.00 i aktem zawierzenia przed cudownym wizerunkiem Matki Bożej.

PROMOCJA KSIĄŻKI „800 LAT FZŚ NA ZIEMIACH POLSKICH”

W sobotę, 11 marca, przed południem, w ramach miesięcznego spotkania FZŚ, miała miejsce promocja książki pt. „800 lat Franciszkańskiego Zakonu Świeckich na ziemiach polskich. Dzieje – postacie – literatura” (red. o. A. Pańczak OFM), zawierającej materiały sesji naukowej, która miała miejsce w dniach 21-23 listopada 2021 r. w Gnieźnie. Wydarzeniu przewodniczył o. Alojzy Pańczak OFM, a uczestników powitał o. gwardian Leszek Klekociuk OFMConv. Następnie głos zabrała s. Emilia Nogaj, przełożona narodowa OFS, która opowie-

działa o promocji, która odbyła się w Warszawie. Okoliczności powstania publikacji i jej zawartość przedstawił prof. Tomasz Jasiński OFS. O. Alojzy wręczył egzemplarze autorskie obecnym na promocji auto-

rom referatów oraz o. Gwardianowi. Dalsza część promocji toczyła się już w klasztornych „kuluarach” przy kawie i ciastku.

o. Michał Baranowski

Delegatura niemiecka

Dnia 6 lutego 2023 r. odbyło się w Lage coroczne spotkanie Delegatury Niemieckiej należącej do Prowincji Św. Maksymiliana M. Kolbego.

Dzięki otwartości i gościnności braci z klasztoru w Lage (Prowincja Niemiecka) spotkanie mogło odbyć się już w niedzielę wieczorem. Zaczęliśmy wspólną kolacją połączoną z rekreacją. W poniedziałek odprawiliśmy Eucharystię razem z wiernymi i lokalną wspólnotą. Posiedzenie rozpoczęliśmy modlitwą, po czym o. Krzysztof Robak, Delegat Prowincjała na Niemcy, pozdrowił Braci i przedstawił program spotka-

nia. W obliczu zbliżającego się zamknięcia klasztoru w Gelsenkirchen (16.04.2023 r.) po raz kolejny podjęto temat otwarcia nowej obecności na terenie Niemiec. Ponadto Bracia wymienili się swoimi spostrzeżeniami i doświadczeniami z życia i pracy w niemieckich diecezjach. Ekonom Delegatury, br. Ireneusz Wojtko, zapoznał Braci z finansami Delegatury i Stowarzyszenia Minoriten Maximilian Kolbe e.V. Minister prowincjalny, o. Wojciech Kulig, podziękował członkom Delegatury za ich posługę duszpasterską, wkład finansowy do budżetu Prowincji oraz przedstawił

kolejne projekty i poprosił o ich finansowe wsparcie. Delegatura również w tym roku wspomże misje i zakonny fundusz solidarnościowy.

Po smacznym obiedzie br. Bernhardin Seither, gwardian tamtejszego klasztoru, oprowadził nas po Sanktuarium Krzyża Świętego, przy którym posługują nasi bracia. Tym miłym akcentem zakończyliśmy spotkanie i rozjechaliśmy się do naszych klasztorów.

o. Krzysztof Robak

WALLDÜRN

se-wallduern.de

KOLEŃNICY DLA INDONEZJI

Nowy rok 2023 rozpoczęliśmy akcją „Sternsinger” (Koleńnicy), podczas której dzieci przebrane za Trzech Króli przynoszą ludziom do domów bożonarodzeniowe błogosławieństwo i zbierają dary na potrzeby dzieci w krajach misyjnych. W tym roku zbierano na najmłodszych w Indonezji. Pomimo różnych trudności, także finansowych, nasi mali koleńnicy zebraли w tym roku rekordową sumę.

KARNAWAŁ I MODLITWA

Luty to tradycyjnie czas świętowania karnawału. Po trzech latach przymusowej przerwy z powodu pandemii wszystkie organizacje i grupy, nie tylko parafialne, zorganizowały na wysokim poziomie imprezy karnawałowe, w których z „urzędu” uczestniczą nasi bracia. W tym roku „los Macieja” wypadł na braci Kamila i Ireneusza.

Dla pragnących bliskości Boga

i chcących oderwać się od karnawałowego szaleństwa odbył się 10 lutego w bazylice wieczór modlitewny pod hasłem: „Stay&Pray” (zostań i módl się) – czyli adoracja Najświętszego Sakramentu z uwielbieniem oraz możliwość przyjęcia sakramentu pojednania.

W blasku świec, w ciszy, a przede wszystkim w obecności naszego Pana, uczestnicy mogli naładować swoje duchowe akumulatory na

zbliżający się czas Wielkiego Postu i z nową energią powrócić do swoich codziennych zadań.

WIELKI POST

Wielki Post rozpoczęliśmy dniem skupienia we wspólnocie, który odbył się w czwartek 23 lutego. Za jego przygotowanie odpowiedzialny był o. Ireneusz Wojtko. On także wygłosił do braci konferencję duchową.

Z początkiem Wielkiego Postu wystartowała po raz kolejny w naszej jednostce duszpasterskiej akcja „Woreczek ryżu”. Cieszy się ona dużym zainteresowaniem wiernych i pielgrzymów przybywających do Walldürn.

W pierwszy czwartek marca, kiedy w bazylice trwa tradycyjnie całodzienna adoracja Najświętszego Sakramentu, zorganizowaliśmy dzień miłosierdzia Bożego, podczas którego rozszerzona została na cały dzień możliwość przyjęcia sakramentu pokuty i pojednania. Odpowiadając na wezwanie papieża Franciszka do udziału w akcji „24 godziny dla Pana” zorganizowano w dniach 17-18 marca przy bazylice 24 godzinną adorację Najświętszego Sakramentu. Na wezwanie do modlitwy i adoracji Pana

odpowiedziało bardzo wielu ludzi, również spoza parafii.

ŚW. JÓZEF I O. JÓZEF

19 marca w IV niedzielę Wielkiego Postu odbył się w centrum szynszackim w Waldstetten dzień skupienia dla mężczyzn, który prowadził o. Ireneusz Wojtko. W oparciu o dokument papieża Franciszka „Patris corde” ponad 40 uczestników spotkania szukało odpowiedzi na pytanie, jak konkretnie mogą naśladować postawę św. Józefa w swoim życiu rodzinnym, społecznym, zawodowym i prywatnym.

Tego dnia wieczorem przyjechali do naszej wspólnoty bracia z innych naszych klasztorów niemieckich na uroczyste świętowanie imienin naszego gwardiana i proboszcza o. Józefa Breguły.

EKSTREMALNA DROGA KRZYŻOWA

25 marca rozpoczęła się w Walldürn kolejna edycja ekstremalnej drogi krzyżowej. Organizatorzy pod kierunkiem o. Ireneusza przygotowali dwie alternatywne trasy, rozważania drogi krzyżowej jak i zajęli się reklamą akcji w lokalnych mediach.

W tym roku zgłosiło się ponad pięćdziesięciu uczestników, którzy wyruszyli na samotną trasę, by zmierzyć się z własnymi słabościami i wejść w głębszy dialog z Bogiem.

o. Józef Breguła

WERDOHL I NEUENRADE

KOLEDNICY MISYJNI

W tym roku, po dwuletniej przerwie spowodowanej pandemią koronawirusa, na ulice naszej parafii wyszli kolednicy misyjni. Dzieci przebrane za trzech mędrców ze wschodu, którzy nawiedzili Dzieciatko Jezus i obdarzyli Je drogocennymi darami. W ich liturgiczną uroczystość dzieci odwiedzają domy naszych parafian z darem modlitwy i błogosławieństwa Bożego na Nowy Rok 2023, zbierając ofiary dla potrzebujących rówieśników z uboższych krajów świata. W tym roku, ta tradycyjna w Niemczech akcja, odbywała się pod hasłem: „Dzieci umacniać, dzieci chronić” i miała na celu pomoc dzieciom z różnych krajów świata, które są ofiarami przemocy i różnych form wykozystywania dzieci.

W naszej parafii akcja ta odbywa się jednocześnie w Werdohl i Neuenrade. W obu miastach naszej parafii w akcji wzięło udział ponad 60 dzieci, wspieranych przez rodziców i członków naszej rady parafialnej, którzy nie tylko czuwali nad bezpieczeństwem dzieci, ale również przygotowywali dla nich ciepłe posiłki w domach parafialnych.

SPOTKANIE DLA DZIECI I KOMUNIJNYCH

W ostatnią sobotę stycznia 39 dzieci, przygotowujących się do przyjęcia I Komunii Świętej w naszej parafii w Werdohl - Neuenrade w roku 2023, brało udział w spotkaniu integracyjnym organizowanym przez pannie Katechetki i o. Krzysztofa. Samo

przygotowanie jak również uroczystość I Komunii Świętej w naszej parafii odbywa się w dwóch miejscach (Neuenrade i Werdohl) oraz w dwóch różnych terminach. Dlatego celem spotkania było wzajemne poznanie się dzieci oraz rodziców przez wspólnie spędzony czas. Całe sobotnie popołudnie spędziliśmy na zabawach integracyjnych w małych grupach, których tematem przewodnim była ewangelia o niewidomym Bartymeuszu spod Jerycha, która towarzyszy naszym tegorocznym przygotowaniom. Spotkanie zakończyliśmy Mszą Świętą sprawowaną w kościele w Neuenrade, w której dzieci brały aktywny udział.

o. Krzysztof M. Szachta

Kustodia kanadyjska

BRIDGEPORT (USA)

WIZYTA DUSZPASTERSKA

W styczniu w parafii św. Michała rozpoczęliśmy wizytę duszpasterską. Z racji faktu, iż St. Michael jest parafią personalną a nie terytorialną, dojazd z „kolędą” jest związany z długimi podróżami. Jest to jednak najlepsza okazja, abyśmy się przekonali jako duszpasterze, jak daleko nasi wierni dojeżdżają do kościoła. Rekordzisci mają 1,5 godziny w jedną stronę! Kolęda w tym roku przerosła nasze oczekiwania i będzie trwała, już jako wizyta duszpasterska, do maja. Jest to okazja do radosnego spotkania z parafianami, wspólnej modlitwy i rozmowy o radościach i troskach naszego polonijnego życia w Connecticut.

OSIEMDZIESIĄTE URODZINY OJCA STEFANA

W styczniu swoje 80. urodziny obchodził o. Stefan Morawski, który od ponad 33 lat służy jako duszpasterz w Parafii św. Michała Archanioła w Bridgeport. Była to dla nas wyjątkowa okazja, aby wyrazić naszą wdzięczność oraz złożyć Szanownemu Jubilatowi najlepsze życzenia urodzinowe. W przygotowania uroczystości włączyła się cała wspólnota parafialna. Po Mszy Świętej, którą odprawiliśmy w dwóch językach parafii, przeszliśmy do sali parafialnej, aby wspólnie świętować razem z ojcem Stefanem.

WIOSENNY DZIEŃ SKUPIENIA DLA MAŁŻEŃSTW

Pomimo styczniowych podróży duszpasterskich udało się przeprowadzić coroczny dzień skupienia dla małżeństw, prowadzony tradycyjnie przez ojca proboszcza w towarzystwie katolickich psychologów i przedstawicieli poradnictwa życia

rodzinnego. W tym roku zajmowaliśmy się tematyką rozwiązywania konfliktów. Dzień był wypełniony modlitwą, wykładami oraz warsztatami dla małżonków, a centralnym jego punktem była wspólna celebracja Najświętszej Ofiary.

83. ROCZNICA ZSYŁKI NA SYBIR

W ostatnią niedzielę lutego miała miejsce coroczna uroczystość kolejnej rocznicy zsyłki Rodaków na Sybir. Zgodnie z wieloletnią tradycją nasza Parafia była gospodarzem tego wzruszającego spotkania. Gościliśmy Pana Konsula Rzeczypospolitej Polskiej z Nowego Jorku, Pana Ambasadora RP przy ONZ, generałów Wojska Polskiego, licznych przedstawicieli organizacji kombatanckich i weterańskich z Pensylwanii, Massachusetts, Rhode Island, New York, New Jersey

ła przybycia do Bridgeport relikwii 1. stopnia (insigni) kolejnych niebieskich Przyjaciół. Od kilku lat modlimy się za przyczyną naszych Męczenników z Peru. Byli oni pierwszymi Świętymi, którzy przybyli do Bridgeport w ciągu ostatnich pięciu lat. Wkrótce po nich do parafii zawitał św. Jan Maria Vianney oraz św. Matka Teresa z Kalkuty. W 2022 roku powitaliśmy św. Szarbelę oraz św. Dymfnę, których kult obecnie bardzo szybko się rozwija na terenie Stanów Zjednoczonych. Szarbel i Dymfna rozpoczęli nową inicjatywę duszpasterską w Bridgeport, mianowicie Mszę Świętą z modlitwą o uzdrowienie duszy i ciała za wstawiennictwem Świętych. Nasza wspólnota franciszkańska uzyskała specjalne błogosławieństwo ks. Biskupa Franka Caggiano na tego typu nabożeństwa i od Adwentu 2022 Msza z modlitwami za wstawiennictwem Świętych regularnie ma miejsce w naszym kościele, gromadząc licznych wiernych z całego Connecticut i spoza stanu. W tych dniach w spowiedzi pomagają nam księża diecezjalni. Obok Świętych franciszkańskich, o których kult bardzo dbamy, św. Szarbel i św. Dymfna na stałe zagościli w naszym duszpasterstwie. Wszystkie nabożeństwa ku czci Świętych odprawiamy jednocześnie w dwóch językach - po polsku i angielsku, aby jak najwięcej wiernych mogło skorzystać z posługi u św. Michała.

W tym roku, ze względu na znaczną ilość relikwiarzy, jakie posiadamy przy parafii, postanowiliśmy wznieść przy ołtarzach bocznych kościoła dwa potężne relikwiaria, których budowa już ruszyła w pracowniach stolarskich jednego z naszych parafian w Leżajsku oraz na miejscu w Connecticut. Poszczególne części relikwiarów, wykonane w pasującym do wystroju świątyni stylu neogotyckim, dotrą do Ameryki kontenerem na statku i zostaną zamontowane jeszcze w tym roku w naszym kościele.

POWRÓT POLONIJNEGO RADIA

Po długiej przerwie, spowodowanej dyscypliną post-covidową, w Connecticut wraca nasza niedzielną rozgłośnia radiowa. Jest ona prowadzona przez naszych parafian i nadaje audycję w języku polskim w każdą niedzielę. Program radiowy jest transmitowany przez rozgłošnię uniwersytecką w New Haven, Connecticut i obejmuje swym zasięgiem

i oczywiście naszego stanu Connecticut. W tym roku do Bridgeport przyjechało również wielu uczniów polskich szkół dokształcających na Wschodnim Wybrzeżu. W uroczystości brali udział ostatni żyjący świadkowie historii wywózki na Nieludzką Ziemię. Jak co roku liturgia oraz akademia patriotyczna były transmitowane. Telewizja Polonia nadała piękny reportaż z tych podniosłych chwil.

PRACOWNIA ŚW. ANTONIEGO ZAPRASZA ŚWIĘTYCH

Od ubiegłego roku pracujemy nad rozszerzeniem kultu Świętych w naszej parafii. W środowej Szkole Maryi mieliśmy szereg wykładów o roli Świętych w Kościele, a także o ich kulcie i różnicach pomiędzy adoracją Boga w Trójcy Jedynej, a nabożeństwem ku czci Świętych Pańskich. Po tym teoretycznym wprowadzeniu wspólnota parafialna z wielką niecierpliwością oczekiwa-

cały nasz stan. W audycji felietony patriotyczne, lokalne, polska muzyka oraz Słowo duszpasterskie z Amerykańskiej Częstochowy.

MISTERIUM MĘKI PAŃSKIEJ

W tym roku, po ponad trzyletniej przerwie, powróciło w Bridgeport Misterium Męki Pańskiej. Przygotowania do inscenizacji trwały 5 tygodni, a w realizacji projektu brało udział 75 aktorów z naszej Grupy „Moc i Siła” oraz zaproszonych gości. W tym roku inscenizacja Pasji miała miejsce w samym Bridgeport oraz w stolicy naszego stanu, w Hartford. Oprawę muzyczną zapewnił Chór św. Faustyny oraz dwie grupy wokально-instrumentalne działające przy parafii. Motywem przewodnim był chorał franciszkański „Christus, amor meus”.

PLASZCZ ŚW. JÓZEFA

Uroczystość Opiekuna św. Rodziny przypadła w tym roku wyjątkowo na 20 marca. W tym dniu odprawiliśmy wieczorem Mszę Świętą w języku łacińskim, z czytaniem oraz homilią po polsku i angielsku, zapraszając do wspólnej modlitwy wspólnoty zakonne Diecezji Bridgeport oraz naszych wiernych. Obstawą muzyczną liturgii zajął się Chór Moniuszko z Hartford, Connecticut, który zaśpiewał całą Mszę Stanisława Moniuszki. Po Mszy trwaliliśmy na modlitwie przy Relikwiach Płaszca św. Józefa, które odwiedziły naszą parafię. Niezwykle wzruszającym momentem było błogosławieństwo relikwiami, które zakończyło dni skupienia dla małżeństw.

„CROSS OF GRATITUDE”: KRZYŻ WDZIĘCZNOŚCI

W środę, 22 marca, rozpoczęła się w naszej Parafii peregrynacja Krzyża Wdzięczności. Krzyż zawitał już w 46 europejskich stolicach. Peregrynacja krzyża ma na celu zjednoczyć w jedną rodzinę wszystkie narody świata przy Krzyżu Chrystusa, aby każdy

człowiek na świecie miał świadomość, że Jezus Chrystus cierpiał dla każdego z nas, mimo różnych narodowości i religii, aby przyjąć ten dar Boga – dar życia wiecznego.

10 marca 2004 roku w Watykanie Ojciec Św. Jan Paweł II pobłogosławił inicjatorów tej misji. Również jego następca papież Benedykt XVI poświęcił krzyż w 2006 roku podczas pielgrzymki w Krakowie. Papież Franciszek pobłogosławił krzyż i wszystkich prowadzących akcję ewangelizacyjną w 2016. Peregrynacja krzyża

odbyła się już w 46 europejskich stolicach. Krzyż Wdzięczności pielgrzymował od Lwowa m. in. poprzez Kijów, Warszawę, Rzym, Paryż, Berlin, kraje nadbałtyckie i Skandynawię, Wielką Brytanię i USA. W Bridgeport krzyż pozostał 10 kolejnych dni, podczas których poszczególne grupy parafialne przygotowywały Adorację Krzyża oraz modlitwy o pokój.

a. Norbert Lewiński

MONTREAL (KANADA)

OSTATKI

Nasza wspólnota Kustodii Prowincjalnej pw. Św. Maksymiliana Marii Kolbego powoli przygotowuje się do bezpośredniego przejścia pod zarząd Prowincji jako delegatura. Nastąpi to oficjalnie w czasie kapituły podsumowującej w dniach 11-13 września 2023. Kontynuujemy naszą obecność w Kanadzie i Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej.

Nowy rok to tradycyjnie czas międzynarodowych spotkań parafialnych, które po czasie pandemii znowu są możliwe. Wszystkie parafie w Montrealu zorganizowały smaczny obiad przygotowany przez Komitety Parafialne. Widać było, że wierni cieszyli się możliwością takiego doświadczenia wspólnoty. Dodatkowo w Parafii Świętej Trójcy kontynuowano tego typu spotkania na kończą-

cym karnawał parafialnym śniadaniu 19 lutego oraz w niedzielę „Laetare”, na lunchu „Józefinkowym” 19 marca.

DUSZPASTERSTWO DZIECI I MŁODZIEŻY

W obecnym roku duszpasterskim 2022/2023 obrodziło dzieci i młodzież w parafii Świętej Trójcy w Montrealu. Jest 14 dzieci przygoto-

wujących się do Pierwszej Komunii oraz 14 młodzieży i 2 osoby dorosłe do Bierzmowania. Oto niektóre z akcji duszpasterskich z dziećmi i młodzieżą przeprowadzone we współpracy z prowadzącą katechezy s. Marią Rogalską ze zgromadzenia Sióstr Świętej Rodziny z Bordeaux:

- orszak „Trzech Króli” oraz „Kolędnicy Misyjni” w Uroczystość Objawienia Pańskiego;
- droga krzyżowa przygotowana i przeprowadzona przez dzieci i młodzież;
- wspólny wyjazd integracyjny z dziećmi i młodzieżą na „Słodką szopę – Cabane à sucre”;
- odwiedziny osób starszych w Instytucie im. Marii Curie Skłodowskiej w Montrealu połączone z inscenizacjami o tematyce bożonarodzeniowej i wielkanocnej.

wej i wielkanocnej.

W każdą trzecią niedzielę miesiąca odprawiana jest Msza Święta rodzinna, podczas której dzieci czytają, śpiewają i aktywnie włączają się w liturgię, którą o. Dariusz Szurko wyjaśnia, by stała się zrozumiała dla najmłodszych.

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

Jak co roku nasze polonijne wspólnoty w Montrealu miały okazję przygotowywać się do Wielkanocy, uczestnicząc w rekolekcjach wielkopostnych, które w tym roku prowadził o. Grzegorz Piśko, proboszcz i gwardian z Elbląga. Po raz kolejny mogliśmy zanurzyć się w Słowie Bożym, które wskazuje nam drogę wielkopostnej odnowy i nawrócenia: post, modlitwę i jałmużnę.

POLONIJNA PIELGRZYMKA DO ORATORIUM ŚW. JÓZEFA

Po skończonym pandemicznym czasie polonia z Montrealu i okolic, a także z dalszych części Kanady, mogła wznowić pielgrzymowanie do największego na świecie sanktuarium św. Józefa na górze Mount-Royal. Mszy Świętej dla pielgrzymów przewodniczył i Słowo Boże wygłosił o. Grzegorz Piśko, przebywający z racji rekolekcji wielkopostnych w Montrealu. Cieszymy się, że to wydarzenie z długoletnią tradycją może na nowo gromadzić wiernych i duszpasterzy na modlitwie do Boga za przyczyną św. Józefa.

o. Dariusz Szurko

Misja w Szwecji

JÖNKÖPING

6 stycznia - Objawienie Pańskie, czyli Trzech Króli.

7 stycznia - Kolędowa adoracja Dzieciątko Jezus.

11-17 stycznia - Wizytacja prowincjalna.

21 stycznia - 80 urodziny Gunilli Ronqvist. Gunilla jest gospodynią w parafii i pomocnicą w zakrystii. Od lat z ogromnym poświęceniem wspiera braci w Jönköpingu.

21 stycznia - Ekumeniczne Nieszpory w Nässjö. W nabożeństwie wzięło udział około 40 osób z różnych kościołów. Po modlitwie Emanuel Sennerstrand, który był zaangażowany w wydanie „Katolickiej Biblii studyjnej” zaprezentował zebrany owoc ponad 7-letniej pracy, która zakończyła się wydaniem Pisma świętego po szwedzku z komentarzami, ukazującymi znaczenie słowa Bożego w świetle Tradycji i nauczania Kościoła katolickiego.

22 stycznia - Ekumeniczna procesja z pochodniami do Sofiakyrkan w Jönköpingu.

3-5 lutego - Obóz bierzmowanych w Gransnäs. Z pomocą br. Jana Maśłowskiego OFMCap kandydaci do bierzmowania uczyli się robienia różańców, a także bliżej poznawali tę modlitwę i jej tajemnice.

7-9 lutego - Diecezjalny zespół duszpasterstwa młodzieży w Oslo.

10 lutego - Spotkanie "Uzdrowić człowieka". Katolicka parafia św. Franciszka była miejscem spotkania osób z różnych kościołów, zainteresowanych działalnością charytatywną w Jönköpingu.

11-12 lutego - Weekend powołaniowy w Jököpingu. Do naszej parafii został zaproszony o. Thomas Idergard SJ.

17-18 lutego - Weekend powołaniowy w Motali. Gwardian z Jönköpingu razem ze wspólnotą z Motali przeprowadził weekend powołaniowy dla zainteresowanych naszym zakonem.

18 lutego - Dzień skupienia w Liljenäs, Jesu och Marie Förenade Hjärtans Trädgård. Proboszcz o. Józef M. przeprowadził przed Wielkim Postem dzień skupienia dla wspólnoty Zjednoczonych Serc w Liljenäs oraz zaproszonych przez nią gości - w większej części naszych parafian.

22 lutego - Spotkanie ekumeniczne w Jönköpingu.

25-26 lutego - Rekolekcje w Karlstad.

3-5 marca - Rekolekcje Angered.

10-12 marca - Rekolekcje po angielsku w Jönköpingu.

10-12 marca - PUKIS w Långserum.

11 marca - Pogodny wieczór z ministrantami.

26 marca - Ulf Ekman w Jönköpingu.

o. Władysław Miężyk

Rekolekcje i projekty

Pierwsze rekolekcje w 2023 roku w Domu św. Maksymiliana odbyły się w dniach 3-5 lutego. Tematem była pierwsza część cyklu: Walka duchowa – Myślę, więc jestem kuszony prowadzona przez o. Mateusza Stachowskiego. W lutym odbyły się również rekolekcje dla kobiet prowadzone przez Irenę Neumueler - O najważniejszej relacji Matka-córka. Uczestniczki uczyły się odkrywać na czym opierają się ich więzi, jak je pogłębiać i jak wystrzegać się tego, co powoduje podziały. Kolejnym ważnym spotkaniem były rekolekcje z pisaniem ikony, a dokładnie Oblicza Jezusa Zmartwychwstałego. Pomimo, że część

osób miała z nimi styczność po raz pierwszy, dzięki Ewie Sielickiej, która prowadziła rekolekcje, uczestnicy mogli wejść głębiej w tę niesamowitą formę modlitwy. Na koniec miesiąca w naszym domu zagościły rekolekcje Ucieczka Jonasza – o lęku przed Bogiem prowadzone przez o. Roberta Zbierańskiego. Uczestnicy poprzez poznanie historii proroka odkrywali od czego uciekają we własnym życiu. Rozważanie Słowa pomagało odnaleźć w sobie siłę do sprostania Bożemu wyzwaniu. Marzec, a za razem Wielki Post, rozpoczął się rekolekcjami o tematyce franciszkańskiej: Panie rozjaśnij ciemności mo-

jego serca – wielkopostne rekolekcje wokół ikony Krzyża San Damiano, które głosił o. dr Tomasz Jank. W domu gościliśmy również grupę osób przeżywających kilkudniowy post św. Hildegardy. Ostatnie rekolekcje przed Świątami Paschalnymi były skierowane do małżeństw - Wychowanie dzieci – chaos czy uświęcenie małżonków?

Oprócz działalności rekolekcyjnej w naszym Domu jak zawsze gościli młodzi ludzie z Polski i Niemiec,

k którzy poprzez różnego rodzaju projekty mają okazję poznać wspólną historię obu krajów, rozważać zagadnienia solidarności czy skupiać się na ekologii i przyszłości naszego świata. Od stycznia odbyło się u nas już pięć tygodniowych projektów, w których łącznie uczestniczyło około 200 osób.

Marcin Puskiewicz

SEKRETARIAT MISYJNY

sekretariatmisyjny.pl

Zima we Franciszkańskim Sekretariacie Misyjnym

GOŚĆ Z USA

Sekretarz Prowincji Matki Bożej Pocieszenia w USA, promotor powołań i kapelan uniwersytecki w jednej osobie – o. Mario Serrano, złożył wizytę w naszym ośrodku misyjnym. W dniach 4-7 stycznia wraz z br. Robertem odwiedził kurię prowincjalną i DMK, następnie klasztory w Gdyni, Gnieźnie i Poznaniu, by choć trochę poznać specyfikę pracy naszych braci.

O. Mario odwiedził też Niemcy, a następnie udał się do Włoch na spotkanie nowych sekretarzy prowincjalnych z Ministrem generalnym.

WIZYTA SEKRETARZA DS. MISJI W EKWADORZE

Na polecenie Ministra prowincjalnego 10 lutego br. Robert udał się do Ekwadoru, by wspomóc wikariusza Prowincji o. Andrzeja Lengenfelda w przeprowadzeniu wizytacji kanonicznej.

Była to też okazja do spotkań braterskich, odświeżenia obrazu misji franciszkańskich w tym kraju, a nawet zaopatrzenia sklepiku misyjnego w Gdyni...

Przemieszczając się między placówkami misyjnymi, trzeba mieć zarezerwowany cały dzień. Odległości między nimi wynoszą kilkaset kilometrów i choć drogi w dużej mierze są asfaltowe, to jednak trzęsienia ziemi, osuwiska górskie sprawiają, że droga może nagle wydłużyć się z kilku do kilkunastu godzin. Czasem zdarzy się, że trzeba zawrócić i odłożyć podróż na inny czas, albo z konieczności zmienić środek lokomocji na samolot. Tak właśnie było podczas poprzedniej wizyty, kiedy powódź zerwała jedyny most na jednej z dopływów Amazonki i nie było innej możliwości jak wsiąść do wielkiego ptaka, tzn. do kilkunastoosobowej awionetki, która trzęsąc się w powietrzu, jak gdyby z nerwów, że ma tak ważne zadanie, przeniosła nas po dwóch godzinach ze stolicy w głąb ekwadorskiej Amazonii.

Tym razem obyło się bez takich niespodzianek, ale przejeżdżając przez Andy, w wielu miejscach droga była częściowo zerwana, odsłaniając kilkusetmetrowe zbocze. Robi to niezwykle wrażenie - jedziesz „wygodnym” pick-upem na czterech tysiącach metrów, oglądasz zapierające w piersi widoki i jedyne co ci uświadamia, gdzie jesteś, to zatykające się uszy i brak tlenu do oddychania...

Wulkan Cotapaxi, drugi co do wielkości szczytów Ekwadoru (5897 m n.p.m.), obudził się po 140 latach drzemki i zaczął puszczać parę i siarkę a sejsmolodzy z każdym dniem, zaczęli wydawać kolejne ostrzeżenia o możliwej erupcji

i trzęsieniu ziemi. No nieźle, pomyślałem sobie, może i lava nas nie sięgnie, ale wstrząsy mogą nie tylko zniszczyć budynki, ale i drogę startową lotniska i trzeba będzie zostać tu na dłużej... Czyżbyś taki miał dla mnie plan, Panie Boże?

W innym miejscu łatwo było się rozmarzyć i nabrać ochoty wyrzucić paszport (abstrahując od zagrożenia ze strony wulkanów), kiedy przy otwartym oknie jedzie się wzdłuż oceanu, podziwiając wysokie fale, serfujących na nich młodych ludzi, przepiękną bujną roślinność i opalające słońce, które ma moc pieczenia nawet przy pochmurnym niebie...

To wszystko dał nam Pan za darmo, bez naszego udziału i jakiegokolwiek zasługi. Jak tu być niewdzięcznym za tak piękne dary.

Jednak rzeczywistość misyjna to nie te powyższe akapity, ale w pewnym sensie szara - jak wszędzie, rzeczywistość, choć przeżywana z miłości do Pana i jego stworzeń, zmienia się w słodycz i zapał do pracy.

Bogu dziękuję, że pozwolił mi jej doświadczyć, mimo mozolnego zadania liczenia słupków w księgach i sprawdzania wprowadzonych zaleceń z poprzednich wizytacji...

Oddanie moich braci służbie Bogu i powierzonym sobie ludziom naprawdę buduje. Św. Franciszek wlał w nich swego ducha prostoty, służby i świadectwa życia, którym pokazują ludziom jak żyć w pokoju, przyjaźni i miłości. Od świtu do wieczora, z przerwami na modlitwy zakonne i budowanie wspólnoty stołu, pracują jak mrówki każdy w swoim dziale. Jeden spowiada, drugi przygotowuje posiłek, następny dogląda zwierzęta, tamten, kosi trawę, a jeszcze jeden sprawdza sprawność auta przed wyjazdem na wioski z sakramentami i katechezą. Bez narzekania, porównywania się i niezdrowej rywalizacji, razem budują ekwadorską wspólnotę Kościoła.

Kościół ten to uogólniając trudny kąsek, w którym pełno przywiązań do zasad, niekoniecznie wynikających z ludowej tradycji, które nie tylko nie leżą w jednej linii z Ewangelią, ale też często kłócą się ze zdrowym rozsądkiem. Przykładów jest mnóstwo, choć jak się dobrze zastanowić to i u nas takich nie brakuje, mimo że chrześcijaństwo przyszło do nas ponad 1000 lat temu... Bo gdzie brakuje żywej wiary w Boga, tam szuka się rozwiązań w gusłach. Tam, gdzie nie powierza się swojego życia Jezusowi, tam przychodzi strach, niepewność i dopatrywanie się w drugim człowieku złych mocy, jako źródła

własnych niepowodzeń, nie widząc skutków swoich wyborów... Na szczęście żmudna praca przynosi efekty, małe, niepozorne, ale dające nadzieję, że miłość i wolność jakie Chrystus przynosi każdemu człowiekowi, okażą się silniejsze od mocy Złego, który robi spustoszenie w duszach i Dobra Nowina o zbawieniu dotrze do każdej chaty i każdego serca.

Bardzo cieszy mnie, że nasi misjonarze, razem z braćmi lokalnymi, których od jakiegoś czasu z każdym rokiem przybywa, w całej pracy ewangelizacyjnej nie zapominają o najbardziej potrzebujących. Wśród prowadzonych projektów pomocowych, które realizują przez cały rok, są programy edukacyjne, psychologiczne i żywieniowe dla dzieci. Są też narzędzia do samorealizacji dla młodych i dorosłych w postaci kursów zawodowych, warsztatów pracy, spółdzielni samopomocy. Cieszy jednak fakt, że nie zabrakło sił i do pomocy starszym, chorym, osobom z niepełnosprawnością fizyczną i umysłową. Ludzkie cierpienie dobrze ukierunkowane przynieść może wiele dobra dla samej osoby chorej, posługującej przy niej, ale i dla całej społeczności, i Kościoła, jako wspólnoty wiary. Bo cierpienie złączone z ofiarą Zbawiciela na krzyżu ma sens i moc ofiary, która uzdrawia ducha.

WIELKI POST – WORECZEK RYŻU

Okres animacji misyjnych rozpoczęły, bowiem o. George wraz z br. Robertem stawiają pierwsze kroki we wspólnym dziele promocji misji wśród wiernych. Na początek głoszone słowo wraz z promocją naszej szlagowej akcji Woreczek ryżu w parafiach podczas niedzielnych Eucharystii. Następnie spotkania – pogadanki w szkołach podstawowych i średnich, wielkopostne rekolekcje szkol-

ne, czy zajęcia z młodzieżą podczas warsztatów w DMK. To duże wyzwanie dla neoprezbitera, który musi odgadnąć potrzeby i oczekiwania słuchających, opowiadać o trudnej sytuacji w swoim rodzinnym kraju, przybliżyć specyfikę wiary i codziennego życia swoich rodaków i współpracowników.

br. Robert Kazielski

sekretariatmisyjny.pl

Symposium w Nairobi

o. SŁAWOMIR KLEIN

“Świat po Covidzie nie będzie już taki sam” – to często pojawiające się dzisiaj powiedzenie. Zakłada ono, iż po wydarzeniach związanych z Covid-19 dokonują się procesy, które wpływają na oblicze tego świata, społeczeństwa, wspólnot religijnych i kościelnych.

Co takiego zmieniło się po ostatniej pandemii, tym bardziej, iż nie była to pierwsza tak wielka tragedia w historii ludzkości? Czy istnieją podobieństwa pomiędzy przemianami, które dokonały się w ubiegłych wiekach i tymi w czasach współczesnych?

Te pytania stały się powodem do zwołania międzynarodowego i międzyreligijnego sympozjum naukowego w Nairobi w dniach 16-17 lutego pod tytułem: *The Church and the State in the Post-Pandemic Era: Lessons from History – 900 Years from the First Lateran Council (1123) and 700 years from the Black Death Pandemic (1323): Kościół i państwo w epoce po-pandemicznej: lekcje historii – 900 lat od Soboru Laterańskiego I (1123) i 700 lat od pandemii czarnej śmierci (1323).*

Wśród prelegentów reprezentujących Afrykę, Ameryki Północną i Południową oraz Europę, pojawiło się dwóch franciszkanów konwentalnych: **o. dr Paul Kiarie** z Prowincji kenijskiej i **o. dr Sławomir Klein** z Prowincji gdańskiej.

Pierwszy z nich w referacie pt. *Patristic Response to Pandemics: Contributions of Eusebius of Caesarea and Cyprian of Carthage* scharakteryzował pandemię i jej następstwa w okresie patrystycznym.

Drugi z kolei w referacie pt. *William of Ockham and His Church Political Discourse* zaprezentował sylwetkę tego kontrowersyjnego franciszkańskiego filozofa i teologa z XIV wieku. Jego poglądy stały się istotne dla rozwoju współczesnej ekonomii i teorii politycznych, a także miały wpływ na definiowanie stosunków pomiędzy Kościołem i państwem.

Powyższe sympozjum było okazją do ciekawych spotkań, wymiany doświadczeń, prezentacji myśli franciszkańskiej i zaproszeniem na przyszłe konferencje na arenie międzynarodowej i międzyreligijnej.

“Świat po Covidzie nie będzie już taki sam” – ale może być zawsze lepszy!

o. Sławomir Klein

ADWENTOWE PiO

Choć od zakończenia Adwentu minęło już sporo czasu, to jednak można powiedzieć, że rekolekcje internetowe „On przyjdzie” wciąż trwają. Rozpoczęły się one, jak co roku, na początku Adwentu i trwały do 26 grudnia. Były to rekolekcje ściśle biblijne, a więc polegały na dokładnym odczytywaniu czterech fragmentów Pisma Świętego, dotyczących przyjścia Mesjasza. Poszczególne odcinki rekolekcji nie tylko pomagały odkrywać kontekst rozważanych biblijnych perykop, nie tylko zajmowały się ciekawostkami językowymi, czy zagadnieniami związanymi z kulturą, obyczajami, historią czasów Starego i Nowego Testamentu, ale także pomagały poznać sposoby odczytywania Pisma Świętego tak, by niezrozumiałe na pierwszy rzut oka fragmenty, stawały się przystępne, a przez to otwierały drogę do rozważania tego, co mówi Bóg.

A zatem choć rekolekcje skończyły się w grudniu, to jednak jeszcze w styczniu ukazał się kolejny odcinek, niejako uzupełniający rekolekcje, nazwany „PiO”, co jest skrótem od „Pytania i odpowiedzi”. Widzowie w trakcie rekolekcji bowiem zadawali sporo pytań, a ponieważ odcinki były i tak dość długie (najkrótszy miał niemal pół godziny, najdłuższy godzinę i cztery minuty, a jak wyliczył w komentarzu jeden z uczestników, całość trwała 12 godzin 36 minut i 28 sekund), prowadzący rekolekcje o. Mateusz Stachowski zdecydował się odpowiedzieć na pytania w osobnym filmie. Pierwsza część „PiO” ukazała się 10 stycznia. Druga część pojawi się niebawem. Trzeba przyznać, że pytania zadawane przez widzów były niezwykle ciekawe i wymagały sporego przygotowania, by odpowiedź była w miarę wyczerpująca, prosta i inspirująca jednocześnie. Oto garść pytań uczestników rekolekcji (pisownia oryginalna):

Był w rozważaniu Iz 35 temat drogi i tam wystąpił droga taka wyjątkowa ta którą należy kroczyć. Czy w Piśmie Świętym występuje inne określenie drogi wprost przeciwnie do tej właściwej ścieżki po której kroczyć do nieba?

Jak dla mnie rekolekcje biblijne z analizą tekstu to świetny pomysł! Moje pytanie zaś dotyczy relacji Nowy/ Stary Testament. Roztrząsamy tu każde słowo psalmu - ale czy rzeczywiście ma to realne odniesienie do nas tu i teraz. Jesteśmy chrześcijanami, a nie żydami - te realia i korzenie są jednak zupełnie inne. Rozumiem, że Pan Jezus przyszedł wypełnić stare prawo, ale właśnie poprzez to zmienił zupełnie świat i filozofię życia. (...) Po co więc roztrząsać aż tak dokładnie stare reguły, skoro są nowe (np. nowe przykazanie)? Czy nie lepiej skoncentrować się na Nowym Testamencie, a stary potraktować trochę bardziej jak tło historyczno-filozoficzne?

Czy interpretacja przedstawiona w filmie Mela Gibsona, jakoby Jezus rozmawiał z Piłatem po łacinie jest prawdziwa? czy są jakieś źródła, które o tym mówią, wiemy coś o tym, w jakim języku rozmawiali?

Wcześniej, żeby usłyszeć słowa z Nieba, trzeba było być np. jakimś patriarchą czy prorokiem. A tu od razu na progu Nowego Przymierza anioł zostaje wysłany do grupy przypadkowych pasterzy. A potem jeszcze instrukcje z Nieba są kierowane do mędrców z niewiadomo skąd. Czyli teraz to każdy może na takie coś liczyć. Jeśli przez pięć wieków nie było proroków, to kim byli starzec Symeon i prorokini Anna w scenie ofiarowania, p.o. proroków?

Warto dodać także, że po raz pierwszy rozważane fragmenty biblijne zostały wcześniej nagrane przez profesjonalnego lektora z Telewizji Polskiej (był to Grzegorz Szponder). Rekolekcjom równolegle towarzyszyły konkursy biblijne, w których nagrody ufundowały wydawnictwa, a także DMK, Sekretariat Misyjny oraz Franciszkańskie Zioła. Ogłoszenie zwycięzców i rozlosowanie nagród odbyło się w DMK, pod okiem dyrektora o. Piotra Pliszki.

RESPICE FINEM

Tradycyjnie podsumowanie rekolekcji na Wielki Post pojawi się po ich zakończeniu, ale teraz już z radością informujemy, że tegoroczny cykl poprowadzi znany i niezwykle lubiany o. Michał Nowak. Rekolekcje zatytułowane będą „Respite finem” (pamiętaj o kresie, o końcu), co jest częścią łacińskiej sentencji wzywającej do pamiętania o końcu przy podejmowaniu jakichkolwiek działań. Odcinki ukazywać się będą (począwszy od Środy Popielcowej aż do Wielkiego Piątku) w każdą niedzielę, poniedziałek, środę i piątek Wielkiego Postu. Większa część odcinków zostanie nagrana w naszym klasztorze w Gnieźnie (a dokładniej w klasztornej kaplicy) przez naszych przyjaciół z Poznania pod wodzą reżysera Mateusza Pleskacza.

DAJĘ SŁOWO PRZYGOTOWANIE

Kolejnym cyklem naszej redakcji, który oglądać można na YouTube, jest biblijna seria „Daję Słowo przygotowanie”, czyli szczegółowe omawianie Liturgii Słowa na niedzielę. Zwykle rozważania ukazują się co najmniej raz w miesiącu. Pod koniec stycznia w Domu św. Maksymiliana odbyły się nagrania do odcinków prowadzonych przez o. Tomasza Szymczaka, naszego biblistę z Rzymu. Jest to szczególnie warte podkreślenia, bo o ile pozostali prowadzący (o. dr Michał Baranowski, o. Piotr Kurek i o. Mateusz Stachowski) są na miejscu (to znaczy w Polsce), o tyle o. Tomasz musi poświęcić więcej czasu, by

móc spotkać się i nagrać kolejne odcinki. Tym bardziej jesteśmy mu wdzięczni za poświęcony czas i wysiłek, by dzielić się swą biblijną wiedzą i pasją.

SŁOWO NA TYSIĄC NIEDZIEL

Powoli zbliża się tysięczny odcinek „Słowa na niedzielę”, cyklu w Telewizji Polskiej, który od ponad pięciu lat prowadzi o. Mateusz Stachowski. Z okazji tego jubileuszu szykowana jest niespodzianka: na deskach programu pojawi się dodatkowa postać, czarny charakter, który zagra znany aktor **Dariusz Kowalski**.

„Choć pracuję przed kamerami od paru lat i jestem mniej więcej przyzwyczajony do atmosfery panującej w dużym studiu telewizyjnym podczas nagrań, to jednak występ obok profesjonalnego aktora był dla mnie ogromnym wyzwaniem i stresującym doświadczeniem. Scenariusz napisałem w formie żywego dialogu, w którym nie ma wiele tekstu, to jednak w czasie nagrań myślałem o tym, żeby nie zapomnieć swojej kwestii. Pan Dariusz jest jednak nie tylko doskonałym aktorem, od którego udało mi się sporo nauczyć, ale jest przede wszystkim fanta-

styczną osobą. Dzięki temu łatwiej było mi pokonać stres i mimo wszystko nie zapomnieć swojej roli” - wspomina o. Mateusz. Jeśli okaże się, że taka formuła się przyjmie, to w przyszłości - z okazji innych jubileuszów programu - będziemy pewnie oglądać innych zaproszonych znanych gości.

Poza tą niespodzianką dodać można, że wszystkie odcinki wielkopostne „Słowa na niedzielę”, nagrane zostały w nieco innej scenarii. Dotychczasowy green screen (a więc zielone tło, które wycinane jest komputerowo podczas nagrań i zastępowane tłem wirtualnym) ustąpił miejsca czarnej, naturalnej zasłonie z materiału, która wypełniła całe tło studia, zaś na deskach, na których występuje o. Mateusz, ustawiono mnóstwo zapalonych świec. Okazało się, że taka - nieco mroczna - scenografia znakomicie podkreślała wielkopostny charakter odcinków i spodobała się na tyle, że wstępnie zaplanowano podobny zabieg na odcinki adwentowe.

A jeśli o telewizji już mowa, to 26 marca o. Mateusz Stachowski wystąpił na żywo w programie „Między ziemią a niebem”, gdzie opowiadał prowadzącemu Grzegorzowi Miśtalowi o „Słowie na niedzielę”, a także o samym przygotowywaniu odcinków.

FILECIK Z ŻYCIA

Na naszym kanale na YouTube zobaczyć można rekolację „Filecik z życia, czyli o miłości bez ości”, które wygłosił o. Mateusz w parafii Imienia Jezus w Poznaniu. Jest ona nazywana najbardziej medialną parafią w Polsce z racji na nietypowe położenie kaplicy (mieści się w bloku, pomiędzy gabinetem dentystycznym a biurem sprzedaży mieszkań), położonej kilkadziesiąt metrów od Centrum Handlowego Poznania na poznańskiej Łacinie. Po jej erygowaniu we wrześniu 2022 r. ochoczo informowały o niej media na co dzień nie kojarzone z Kościołem (wyborcza, Polsat, TVN); pewnie także dlatego, że w parafii większość spraw kancelaryjnych załatwić można przez internet, ad-

ministracja zarządzana jest przez osobę świecką, a po każdej liturgii można się napić kawy lub herbaty.

Tak czy siak rekolekcje, które odbyły się w dniach od 5 do 8 marca w ramach „Akademii Miłości”, ściągnęły sporo uczestników i to nie tylko w wieku sugerującym poszukiwanie drugiej połowy (działania Akademii Miłości skierowane są głównie do singli), spotkać można na nich było bowiem także osoby starsze.

TORBY PO RZYMSKU

Poza działaniami internetowymi w naszej redakcji od czasu do czasu powstają także projekty materialne, jeśli tak można się wyrazić. W ostatnim czasie zaprojektowane i wykonane zostały torby reklamowe dla Kurii Generalnej z opracowanym logo i ilustracjami przedstawiającymi fresk św. Franciszka oraz kartkę z błogosławieństwem dla brata Leona.

Niech służą jak najlepiej, a my cieszymy się, że możemy dzielić się naszymi pomysłami także z innymi, szczególnie zaś służąc Ministrowi generalnemu.

ROZWAŻANIE O. PAWŁA

W styczniu o. Paweł Blok, który od lat posługuje w Kazachstanie, odwiedził Gdańsk. Przy tej okazji w kaplicy Domu św. Maksymiliana nagraliśmy jego rozważanie na święto Nawrócenia św. Pawła.

NIEDZIELA SŁOWA BOŻEGO 2023

30 września 2019 r. papież Franciszek ustanowił trzecią niedzielę zwykłą Niedzielą Słowa Bożego. Z tej racji nasza Prowincja - w ramach redakcji FranciszkanieTV - zorganizowała kolejny konkurs biblijny. Tym razem był on niewielki, w porównaniu z konkursami zeszłorocznymi (przeprowadzonymi z okazji XIV Tygodnia Biblijnego i rekolekcji adwentowych „On przyjdzie”). Uczestnicy odpowiadali na pierwsze pytanie, a poprawna odpowiedź była hasłem potrzebnym do odkrycia kolejnego pytania. Wszystko odbywało się na stronie franciszkanie.tv/nsb2023. Oto pytania, które pojawiły się w konkursie:

- Podaj imię króla pojawiającego się w Biblii, który miał najdłuższe włosy i paznokcie.

- Z imienia owego króla wykreśl wszystkie samogłoski, a pozostałe spółgłoski zapisz w porządku alfabetycznym i znajdź wśród nich skrót księgi biblijnej.

Nagrody w konkursie ufundowało franciszkańskie wydawnictwo *Bratni Zew*. Zapowiedź konkursu można obejrzeć na YouTube.

A nasza redakcja szykuje się już do dużego konkursu biblijnego, w którym pytania przygotuje nasz ulubiony biblista, o. Tomasz Szymczak. Konkurs ten odbędzie się w ramach XV Tygodnia Biblijnego, a więc od 23 kwietnia. Planujemy zadawać naszym Widzom jedno pytanie dziennie przez cały tydzień.

Maja Studzinska

DAJĘ SŁOWO PRZYGOTOWANIE

VI niedziela zwykła A
12 lutego 2023 r.

Mądrość stawiających płoty
o. Tomasz Szymczak

II niedziela Wielkiego Postu A
5 marca 2023 r.

Wejdz z Jezusem na górę
o. Michał Baranowski

Ale nas zbaw ode złego.

Mt 6,13

Walka z nałogami i łaska Pana na tle pozdrowienia PAKS et BONUM

o. JÓZEF MARIA KAŻMIERCZAK

Ciężkie nałogi wymagają zdecydowanej walki, bo mogą one pochłoniąć całą uwagę człowieka, pomijając troskę o zbawienie wieczne.

Drogę, od odrzucenia nałogów do życia dla Boga, proponuję rozważyć według franciszkańskiego pozdrowienia, PAX et BONUM, co zapisałem przez „k”, jako *paks et bonum*. Paks, według czterech liter, oznaczałoby papierosy, alkohol, kawę i seks. Co nie znaczy, że kawa jest grzechem, ale można tam sobie wstawić np. kokainę. Ważna jest oczywiście walka z wszystkimi nałogami, nie tylko tu wymienionymi. Gdy człowiek zachowa *paks*, wolność od nałogów, to Pan Bóg udziela *bonum*, które oznacza wszelkie dobro. W trosce o wolność od nałogów nie wolno się zniechęcać i wycofywać z walki mimo upływu nieraz wielu lat. Św. Jan od Krzyża nauczał, że ptak nie wzleci póki nie zerwie tego, czym jest przywiązany, choćby była to tylko cienka nitka.

Pozdrowienie „Pax et bonum” zawsze mi przypomina o trwaniu tej walki i konieczności jej podejmowania.

Papierosy, wbrew pozorom, to nałóg trudny do porzucenia. Sam przeżyłem walkę wielu lat i doświadczyłem swojej nędzy wraz ze zbieraniem petów na przystankach.

Alkohol. Jestem dorosłym dzieckiem alkoholika, co sprawia, że alkohol jest dla mnie zagrożeniem. Wiele razy zobowiązywałem się do abstynencji i wiele razy zdarzała się taka sytuacja, że odbrobinię wypilem. Ostatnie picie skończyło się utratą przytomności i potłuczeniem się. Od tego czasu moje postanowienie abstynencji było bardziej zdecydowane.

Kawa. W czasie każdej spowiedzi chciałem przerwać nadużywanie kawy, jednak po spowiedzi do niej wracałem. W końcu pojechałem do siostry, by tam podjąć decyzję. Postanowiliśmy razem nie pić kawy w intencji dla nas najważniejszej. Ja przestałem pić dla chwały Niepokalanej, a siostra ze względu na miłość Jezusa. Ja chciałem, abyśmy ostatni raz po obiedzie wypili, ale siostra zareagowała słusznie, że nie, trzeba od razu zachować wierność podjętej decyzji.

Seks. Jeśli kogoś raz to słowo w tym miejscu, może sobie tu wstawić grzechy nieczyste (które, jak mówi Pan Jezus, dotyczą także myśli i spojrzeń). Warto zauważyć pewne etapy do odrzucenia grzechu w tej trudnej sprawie.

1. Kiedy prosiłem Pana o dar czystości usłyszałem wewnętrzny głos: „Czy ty tego naprawdę chcesz?” Odpowiedziałem: *chciałbym*. W tej odpowiedzi była ukryta pewna chęć czystości, fascynacja jej pięknem, być może pragnienie na przyszłość, ale i jakieś „ale”, czyli „chciałbym, ale”. Być może i osoba związana z kimś bez ślubu też mogłaby powiedzieć: *chciałabym/chciałbym czystości, ale...* Po mojej odpowiedzi *chciałbym*, Pan Jezus odszedł ode mnie na lata. A ja doświadczałem wielu pokus w tej dziedzinie. Próbowałem walczyć, jednak nie znalazłem pełnego wyzwolenia.

2. Po latach przy mojej kolejnej modlitwie o czystość, Pan ponownie zapytał: „Czy ty tego naprawdę chcesz?” Powiedziałem: „Naprawdę chcę, wolę umrzeć niż zgrzeszyć”. Po latach, gdy wystarczająco doświadczyłem swojej nędzy, chciałem już za wszelką cenę odrzucić grzech.

3. Doświadczyłem nadzwyczajnej pomocy Matki Bożej, w swojej całkowitej bezsile.

4. Pojechałem na rekolekcje do Częstochowy, specjalnie w tym celu, aby szukać czystości. Tam usłyszałem inaczej niż zwykle te słowa Pana Jezusa do uczniów: „Czy nie mogliście jednej godziny czuwać ze Mną?” Wtedy zrozumiałem, że ja niby chcę wszystko zrobić, by wyrzec się grzechu, a jednej godziny nie mogę czuwać na adoracji Najświętszego Sakramentu. Tak zacząłem chodzić codziennie na godzinę adoracji. Ta praktyka trwa już wiele lat i ona wiele zmieniła w moim życiu.

5. Ostatecznie, uważam, że w tej dziedzinie zwycięska walka jest związana z gotowością na śmierć, czyli tym nastawieniem: *wolę umrzeć niż zgrzeszyć*. Siła popędu związanego z przekazywaniem życia, jest tak duża, że tylko gotowość wyrzeczenia się samego życia, czyli gotowość na śmierć, okazuje się zwycięska.

6. Oczywiście jest to związane z powierzeniem się Maryi i Jezusowi, gdyż Jezus uczy nas; „Beze Mnie nic nie możecie uczynić”. Więź z Jezusem w modlitwie jest rzeczą podstawową.

Pewnym skrótem drogi do Boga jest drugie słowo pozdrowienia franciszkańskiego, a mianowicie *bonum*.

Przez lata walki człowiek coraz bardziej widzi swoją niemoc i bezsilność. Nic dziwnego, że pierwszy krok AA i innych grup samopomocowych brzmi: *uznaliśmy, że jesteśmy bezsilni wobec alkoholu i przestaliśmy kierować swoim życiem*. Wobec tej bezradności ważne jest zdać się na Boga. Ważna jest **wydłużona modlitwa**.

W czasie adoracji Pan Jezus ukazuje siebie pod postacią białego kawałka opłatka. Nie widać nic innego, tylko biel. Żadnego ruchu, blasku, głosu, może stąd wielu nie widzi sensu adoracji. Jezus jednak nam pokazuje, że i my jesteśmy niczym, podobnie jak On nam się ukazuje, jakby *nic*. Jezus pokazuje też swoją nieskończoną cierpliwość, gdy czeka na nas godziny, dni, miesiące i lata, czeka na nasze nawrócenie.

W pewnym momencie doświadczyłem zdecydowanej pomocy Maryi. Z całą pewnością oparcie się na łasce, a nie na własnych siłach, jest konieczne na tej drodze. O tym też mówi drugi krok AA, który brzmi: *uwierzyliśmy, że siła większa od nas samych, może przywrócić nam zdrowie*; i trzeci krok: *powierzaliśmy nasze życie opiece Boga*.

Nadzieja jest w tym, że dzięki pomocy Boga, ostatecznie zdobędziemy życie wieczne. To przekonanie opiera się na fakcie, że Bóg jest Miłością i On najbardziej chce naszego szczęścia wiecznego.

Ufność Bogu opiera się na bliskiej relacji z Nim i wierze w nieskończone Miłosierdzie Boże. Tę ufność podkreślała s. Faustyna, ucząc, że nigdy nie wolno z niej zrezygnować. Nawet największy grzesznik może liczyć na Boże Miłosierdzie. Ufność to powierzenie się Bogu jak dziecko matce.

Miłość Boga i bliźniego to podstawowa cnota chrześcijańska. Od uznania swojej bezsily przechodzimy do zatopienia się w Bogu i oddania się Jemu dla Jego chwały. Ostatnie kroki AA mówią o tym, aby nieść posłanie innym alkoholikom, jeśli chodzi o inne uzależnienia to im też trzeba nieść posłanie, aby im pomagać w drodze do zbawienia wiecznego i wyzwolenia z nałogów.

O. Józef Maria Kazmierczak

* * *

najświętsze spojrzenie
Bosko oniemiało
gdzieś między wierszami
spisała się wieczność

siedli u wezłowania
Anieli zdumieni
kreską poetyki
święte niepojęcie

toć prysły naprędce
wszystkie wątki ciszy
i serca kruszeją
przecież nie z tej ziemi

prozaiczne - cudem
życie nie umiera
Bóg - na wiatr nie rzuca -
ma ostatnie słowo!

Alleluja!

br. Zbigniew Maria Joskowski

Koszalin, 16 kwietnia 2022

Przedstawiamy naszym Czytelnikom nowy cykl zatytułowany „Biblijniej”, w którym będziemy próbować interpretować fragmenty Pisma Świętego.

Większość proponowanych rozważań to fragmenty rekolekcji wygłoszonych w Domu św. Maksymiliana w Gdańsku i w Centrum Duchowości znajdującym się przy naszym klasztorze w Wilnie.

Kain, czyli niejasne działanie Boga

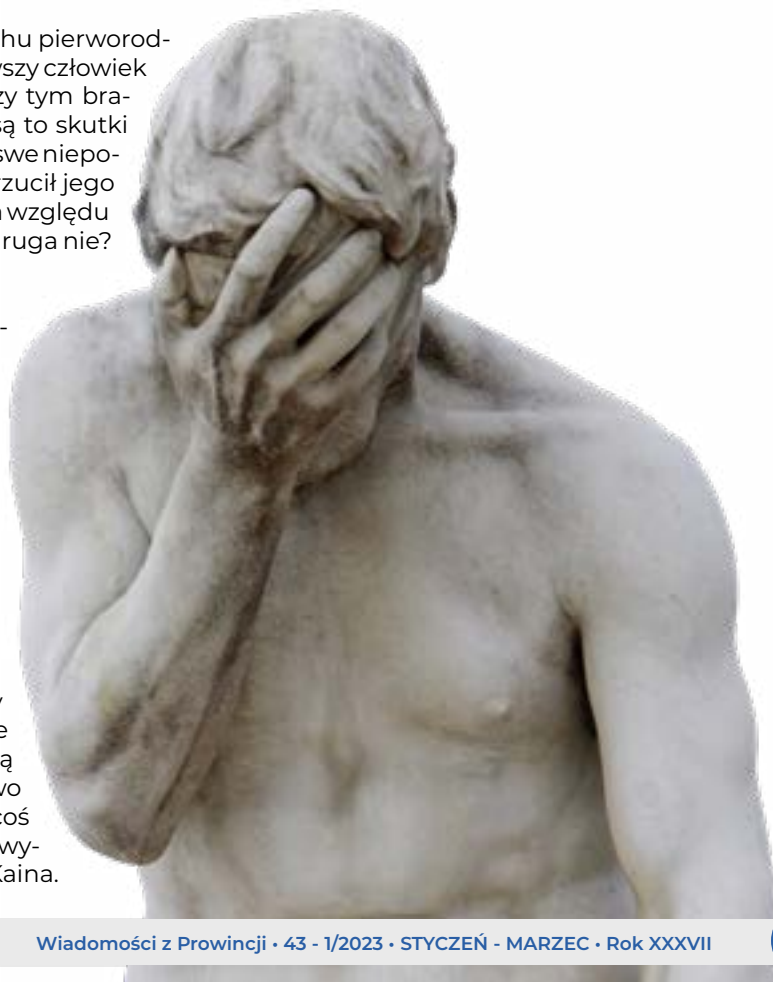
Po jakimś czasie Kain składał Panu ofiarę z plonów ziemi. Także Abel złożył ofiarę z pierwotnych zwierząt swojego stada oraz z ich tłuszczu. Pan spojrział na Abla i jego ofiarę, na Kaina natomiast i jego ofiarę nie spojrział.

Rdz 4,3-4

Księga Rodzaju opisując dzieje ludzkie po grzechu pierwotnym pokazuje jego tragiczne skutki – oto pierwszy człowiek urodzony na świecie staje się mordercą, a przy tym bratobójcą. Bez wątpienia Pismo Święte podkreśla, że są to skutki śmierci, którą Adam i Ewa wprowadzili na świat przez swe nieposłuszeństwo. Zanim jednak Kain zabije Abla, Bóg odrzucił jego ofiarę. Dlaczego? Skoro Bóg jest sprawiedliwy i nie ma względu na osoby, to dlaczego jedna ofiara zostaje przyjęta a druga nie? Co wpłynęło na ten wybór?

Wszystko rozgrywa się w trzech wersetach czwartego rozdziału Księgi Rodzaju: „Gdy po jakimś czasie Kain składał panu w ofierze plody roli, i również Abel składał pierwociny z drobnego bydła i jego tłuszczu, Pan wejrzał na Abla i na jego ofiarę; na Kaina zaś i na jego ofiarę nie chciał patrzeć” (Rdz 4,3-5; Biblia Tysiąclecia, wyd. V).

Wydaje się, że fragment ten nic nie mówi o powodzie, dla którego ofiara Kaina nie została przyjęta. I tak faktycznie jest – nie jest to powiedziane bezpośrednio. Kiedy pamiętamy jednak, że Pismo Święte to – mniej więcej – w jednej trzeciej poezja, a przynajmniej tekst literacki, wykorzystujący rozmaite formy stylistyczne, ukrywające niekiedy głębokie znaczenie przed pospiesznym czytelnikiem pod powierzchnią płytkiego odczytania, wtedy odkrywamy, że Słowo Boże może mówić wtedy, kiedy nie mówi, kiedy coś pomija, przemilcza. Czasem milczenie jest bardziej wymowne niż krzyk. I tak wydaje się być w przypadku Kaina.

Ofiara jego brata Abła jest określona jako pierwociny z jego trzody, a szczególnie z tłuszczu. Późniejsze teksty biblijne jednoznacznie określają tłuszcz jako „należący do Pana” (Kpł 3,16-17). Niemniej trudno byłoby uznać, że dlatego właśnie dar Abła był przyjemniejszy dla Boga.

Być może kluczem do rozwiązania tego problemu są dwa określenia. Po pierwsze Abel ofiarował pierwociny, to co najlepsze; innymi słowy uważnie wybrał na ofiarę to, co miał najlepszego. O ofierze Kaina czytamy, że przyniósł Panu po prostu płody roli. Samo w sobie to określenie nie wskazuje na jakiś brak czy wadę, ale w zestawieniu z pierwocinami Abła tę różnicę już widać wyraźnie. Zdaje się, że pominięcie pozytywnego określenia ofiary Kaina, mówi o jej jakości (czyli o jej braku). Późniejsze Prawo będzie nakazywało ofiarowanie Panu pierwocin z darów pokarmowych (np. Kpł 2,14).

Jeszcze jaśniejsze staje się to, gdy uważnie przeczytamy co ofiarował starszy brat. W Biblii Tysiąclecia (wyd. V) czytamy, że Kain składał Panu w ofierze płody roli. Tradycja żydowska proponuje tu dość zaskakującą interpretację, mówiącą, że Kain przyniósł nie tyle owoc, który wyrósł na roli, coś co wybrał, zerwał i przyniósł Bogu, ale coś, co było na roli, coś co już upadło na ziemię. Podkreślają to niektóre tłumaczenia (np. Paulistów czy P. Zaremby): „Kain złożył ofiarę z plonów ziemi” (zamiast „roli”); nie mówimy przecież, że coś spadło na rolę, ale na ziemię.

Rabini, którzy potrafią z jednej literki (lub jej braku) wyciągnąć całe traktaty, zwracają uwagę, że hebrajski spójnik waw można tłumaczyć jako „i” lub „ale”. I tak w wersecie czwartym sugerują, by zamiast „Kain złożył ofiarę z płodów ziemi i Abel złożył ofiarę...”, odczytać „Kain złożył ofiarę z płodów ziemi, ale Abel złożył ofiarę...”. Jeden spójnik, jedna literka może wiele zmienić.

Czy zatem powodem odrzucenia Kaina jest jego ofiara? Oczywiście nie. Sama ofiara czy sposób jej wyboru, przygotowania, odzwierciedla serce. I tu pewnie możemy odnaleźć przyczynę tego, że Bóg nie chciał patrzeć na ofiarę Kaina. Echa postawy pierwotnego syna Adama i Ewy będą piętnowane w słowach proroków o czci oddawanej jedynie ustami, a także w zarzutach Pana Jezusa kierowanych wobec faryzeuszów i uczonych w Prawie wobec ich płytkiej, jedynie zewnętrznej pobożności.

Na koniec zauważmy jeszcze dwie rzeczy: choć po złożeniu przez Kaina lichej ofiary Bóg mówi do niego (nie rozmawia z Ablem), chcąc go uchronić od dalszych błędów, ten w ogóle Bogu nie odpowiada, jakby ignorował Jego głos, jakby Go w ogóle nie słuchał. To także pokłosie nieposłuszeństwa jego rodziców wobec głosu Boga. W przyszłości Prawo będzie chciało wypełnić z serc tę fatalną w skutkach postawę przez nakaz „Słuchaj, Izrael!”.

Ta smutna historia kończy się bardzo tragicznie. Po zamordowaniu brata* Kain odszedł od Pana (dosł. od oblicza Pana). Sam w sobie ten ruch nie jest może aż tak wymowny, ale jeśli przypomnimy sobie, że dokładnie tak samo opisane jest zakończenie rozmowy szatana z Bogiem w Księdze Hioba, gdy ten pierwszy odchodzi od oblicza Pana (Hi 1,12), wtedy postawa Kaina przybiera nowego, mrocznego charakteru.

Kiedy może wydawać się, że działanie Pana Boga jest niezrozumiałe czy wręcz niewłaściwe (por. Ez 18,29), wtedy warto rozważyć Słowo, by próbować odkrywać głębię i piękno Bożych planów. Pismo Święte mówi do nas nawet wtedy, kiedy nie mówi.

a. Mateusz Stachowski

* proszę zauważyć, że choć historia o pierwszych dwóch synach Adama i Ewy używa określenia „brat” aż siedem razy, to jednak ani razu nie jest tak nazwany Kain; jedynie Abel nosi to miano.

EZECHIEL

Żebym chociaż mógł płakać.

Wypłakałbym wtedy
Morze Czerwone,
które byś dla mnie
rozdzielił.

Albo chociaż
znacznie mniejsze
Jezioro Galilejskie,
po którym byś przyszedł
po mnie.

Powiedziałeś jednak:
nie płacz i nie lamentuj.
Trzymam się więc słowa,
bo nie mam nic więcej.

I chcę wyruszyć natychmiast,
żeby zaskoczona natura
została z tyłu,
ze trzy kroki za mną.

Z wywieszonym językiem
stary człowiek
będzie próbował
mnie dogonić
i w końcu dostanie
zawału serca
na pustyni judzkiej,
ziemi bez wody,
gdzieś pomiędzy
Ostródą a Wilnem.

A ja już wolny
będę tańczył i śpiewał
pieśń Baranka,
który wszystko wiedział
od początku.

o. Mateusz Stachowski

Ostróda, 1 grudnia 2018

Tajemnica Paschalna Chrystusa: Ciało Pańskie

o. WITOLD JÓZEF REGULSKI

W czasach Pana Jezusa święto Paschy gromadziło w Jerozolimie wszystkich wyznawców Mojżesza, by złożyć we wspólnej ofierze, a potem spożyć razem baranka paschalnego.

Byla to pamiątka wyjścia Izraelitów z Egiptu, czyli wprowadzenia ich z niewoli. Dziś Pascha chrześcijańska gromadzi wyznawców Chrystusa, gdziekolwiek są, we wspólnocie z ich Panem, prawdziwym Barankiem Bożym. Pascha łączy ich z Jego śmiercią i zmartwychwstaniem, dzięki nim bowiem chrześcijanie są uwolnieni od grzechu i śmierci. Pomiedzy jednym a drugim świętem istnieje ciągłość. To, co zapowiadała Pascha Izraela, realizuje się w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa.

ZAPOWIEDŹ PASCHY CHRYSYTA

Czy jest dla człowieka rzecz bardziej interesująca i przekonująca niż chleb? Chleb jest tak ważny, jak ważne jest życie. Troska o chleb, to pierwsza troska ludzka.

Chleb spełnia wiele funkcji rzeczywistych i symbolicznych. Nauczyliśmy się widzieć w chlebie obraz wielkości pracy, bo zdobywa się go w pocie czoła. Widzimy w nim wehikuł litości, gdyż chlebem dzielimy się w godzinie biedy. Jest on narzędziem wspólnoty, ponieważ chlebem możemy się przełamywać.

Św. Jan Ewangelista, w szóstym rozdziale swojej Ewangelii, obszernie relacjonuje cud rozmnożenia chleba. W rękach Pana Jezusa pięć chlebów wystarczyło dla ogromnej rzeszy ludzi. Samych mężczyzn było pięć tysięcy. Wobec zdumionych uczestników tego wydarzenia Pan Jezus z pewną nutką smutku mówi: „Szukacie Mnie nie dlatego, żeście widzieli znaki, ale dlatego, żeście jedli chleb do sytości. Troszczcie się nie o ten pokarm, który ginie, ale o ten, który trwa na wieki, a który da wam Syn Człowieczy“ (J 6,26-27). A potem dodaje: „Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba“ (J 6,32). W tym kontekście Pan Jezus obiecuje oddać się człowiekowi na pokarm. „Ja jestem Chlebem Żywym, który zstąpił z nieba. Nie jest on taki, jak ten, który jedli wasi ojcowie, a poumierali“ (J 6,48-49nn). Ma tu na myśli manę, którą żywił się Naród Wybrany w swej wędrówce do Ziemi Obiecanej. „Kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki“ (J 6,51).

Jest rzeczą znamioną, że właśnie w tym momencie, gdy Chrystus zapowiada swoją przyszłą Paschę, po raz pierwszy załamuje się wiara wielu Jego słuchaczy.

POKARM, KTÓRY GINIE

Nie ma życia bez chleba. Chleb służy bezpośrednio ciału, ale przez ciało wypowiada się dusza. Właśnie ta złożo-

ność istoty ludzkiej domaga się dwojakiemu rodzaju chleba. Chleb tej ziemi nazbyt często przesycony jest krwią i łzami - a wtedy nie daje siły ani radości. Czasem jest wymówiony przez dzieci staremu człowiekowi - a wtedy jest on gorzki. Czasem zdobyty jest krzywdą - a wtedy dławli. Czasem jest łupem chciwości i nienawiści - a wtedy nie nasycy człowieka, ale powoduje jeszcze większy głód. Czasem jest zapłatą za grzech - a wtedy zatruwa serce zgryzotą i niepokojem. Czasem człowieka wolnego zmienia w niewolnika, gdy dla lepszego kawałka chleba wrzeka się on swoich zasad. Ale nawet, gdy jest owocem uczciwej i sprawiedliwej pracy, chleb dla ciała nie może zaspokoić duszy. Niebiańskie ideały dobra, prawdy i piękna, może zaspokoić tylko Niebo.

CIAŁO PAŃSKIE

To, co Pan Jezus zapowiadał nad Jeziorem Genezalet, stało się faktem na Ostatniej Wieczerzy. W przeddzień swojej męki, podczas Wieczerzy paschalnej, Pan wziął w swoje ręce chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i podał uczniom, mówiąc: „Bierzcie, to jest Ciało moje“; następnie wziął kielich, odmówił dziękczynienie, podał im i pili z niego wszyscy: „To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana“ (Mk 14,22-24). W tych słowach zawiera się cała historia Boga z ludźmi. Ciało wydane i krew przelana na krzyżu staje się wydarzeniem – głównym wydarzeniem w historii świata i osobistego życia każdego z nas. Z przebitego boku Chrystusa wypłynęła krew i woda, jako źródło sakramentów i narodził się Kościół. Pan Jezus oddając życie, oddaje je nam, abyśmy „mieli życie i mieli je w obfitości“ (J 10,10). Śmierć Chrystusa, Jego męka i zmartwychwstanie są podstawowymi elementami wydarzenia paschalnego. Włączony w tę tajemnicę człowiek, a dokonuje się to w sakramencie chrztu świętego, przechodzi ze śmierci do życia. Ten moment ma naturę jakiegoś radykalnego wydarzenia. Bóg jeszcze raz go stworzył, ponownie zrodził i wskrzesił z martwych razem z Jezusem Chrystusem. Postęp na drodze za Jezusem zależy od osobistej relacji z Nim w sakramencie Eucharystii i Pokuty. „Kto spożywa moje Ciało i Krew moją piję, trwa we Mnie, a Ja w nim (...). Jeżeli nie będziecie spożywali ciała syna Człowieczego i nie będziecie pili krwi Jego, nie będziecie mieli życia w sobie (por. J 6,53-57).

Chleb w rękach Pana Jezusa, którym jest Jego Ciało za nas wydane, stał się narzędziem wspólnoty nie tylko

między ludźmi, ale najściślej wspólnoty między człowiekiem a Bogiem. Przez ten chleb Pan Jezus wchodzi w najściślej wspólnotę z nami, jaką można sobie tylko wyobrazić. „Ojczy, spraw, aby oni stanowili jedno, jak My jedną stanowimy“. Pierwsi chrześcijanie śpiewali: „Jak ten ohleb, co łączy złote ziarna, tak niech miłość złączy nas ofiarna; jak ten kielich łączy kropel wiele, tak nas, Chryste, w jednym złącz Kościele“. Panu Jezusowi ta jedność z nami nie jest potrzebna, ale dla nas jest niezbędna. Chodzi Chrystusowi o to, abyśmy nie ustali w drodze do naszego ostatecznego przeznaczenia. Mówiąc inaczej: abyśmy mieli siły do wypełnienia naszych powołań i codziennych zadań. Święty Wincenty a Paulo stwierdził: „Kto dobrze komunikuje, ten wszystko robi dobrze, nosi Boga w sercu (...), czyni wszystko z myślą o Bogu i dla Boga (...); czegoż nie uczyni ten, kto ma Boga w sobie i jest napełniony Bogiem?“ Jego czyny nie będą już czynami słabego stworzenia, lecz czynami samego Jezusa Chrystusa. Będzie łagodność Jezusa Chrystusa w mowie, posłuszeństwo i cierpliwość w wypełnianiu woli Bożej, w przeciwnościach, w chorobie. Jednym słowem wszystkie jego czyny będą czynami samego Pana Jezusa. W czasach Pana Jezusa święto Paschy gromadziło w Jerozolimie wszystkich wyznawców wiary możeszowej, by złożyć we wspólnej ofierze, a potem spożyć baranka. Była to pamiątka wyjścia Izraelitów z Egiptu, czyli wyprowadzenia ich z niewoli. Dziś Pascha chrześcijańska gromadzi wyznawców Chrystusa, gdziekolwiek są, we wspólnocie z ich Panem, prawdziwym Barankiem Bożym. Pascha łączy ich z Jego śmiercią i zmartwychwstaniem, dzięki nim bowiem chrześcijanie są uwolnieni od grzechu i śmierci. Pomiedzy jednym a drugim świętem istnieje ciągłość. To, co zapowiadała Pascha Izraela, realizuje się w śmierci i zmartwychwstaniu Chrystusa.

PASCHA ŚW. FRANCISZKA - TRANSITUS

Św. Franciszek przeżył te tajemnice w sposób szczególny w chwili swojej śmierci, świadom, że właśnie w tym momencie wypełnia się w nim tajemnica Chrystusa. Święty nie poddaje się śmierci z rezygnacją. On nią żyje, przyjmując ją śpiewa o niej, czyni z niej siostrę w akcie osobistego dziękczynienia wobec Chrystusa. Franciszek czyni ze swojej śmierci prawdziwie wolny i osobisty akt. Ona nie jest dla niego improwizacją, ale owocem całego życia. Nie jest końcem, jest wypełnieniem, jest przejściem. Jest przygotowany na to spotkanie: „W dzień i w nocy rozważałem koniec swego życia, jednak od owego czasu, kiedy miałem widzenie, byłem staranniejszy w codziennym rozważaniu dnia śmierci“ (ZwD 121). Franciszek świętuje swoją śmierć ponieważ w pełni rozumie tajemnicę śmierci Chrystusa, chce Go do końca naśladować: „Kazał się nagim położyć na gołej ziemi, aby w tej ostatniej godzinie, w której wróg mógł jeszcze nacierać, jako nagi walczył z nagim“ (2 Cel 214). Jego nagość przywołuje na myśl nagość Chrystusa na krzyżu, a jego ciało naznaczone stygmatami, zwraca się ku Ukrzyżowanemu. Pragnie umrzeć w Porcjunkuli, co ma być podsumowaniem jakby całego życia. W tym bowiem miejscu rozpoczął swoje życie pokuty, tu narodził się zakon, tu Klara została poświęcona Bogu. Dla przypomnienia Ostatniej Wieczerzy łamie chleb ze swoimi braćmi i poleca, by mu odczytano Ewangelię o śmierci Chrystusa.

Poprzez chrzest Franciszek, jak każdy ochrzczony, zostaje zanurzony w śmierci Chrystusa. Stara się codziennie zwalczyć w sobie starego człowieka, by umocniło się w nim nowe życie. Zdaje sobie doskonale sprawę z tego, że to, co do tej pory przeżywał w sposób sakramentalny, teraz przeżywa całą swoją istotą.

WYZWANIE I ZOBOWIĄZANIE

Komunia Święta zakłada wzajemną współpracę. Jest ona łaską, szansą, wyzwaniem i zobowiązaniem. Nie jest nagrodą, ale darem Boga, który czeka na odpowiedź. Jeżeli praktyka Komunii Świętej nie przynosi realnych owoców, to dzieje się tak dlatego, że brak odpowiedzi i właściwego usposobienia tych, do których Chrystus przychodzi z darem miłości i jedności. Jest to podobna historia, jak z owym ziarnem siewnym. Musi mieć odpowiedni grunt. Jedno i to samo ziarno może wydać plon obfity lub marny, zależnie od tego, na jaką rolę zostanie wrzucony, jak ta rola jest przygotowana.

Papież Franciszek w jednej ze swoich homilii powiedział: „Jezus jest radykalny. Daje wszystko i wymaga wszystkiego: daje całkowitą miłość i wymaga niepodzielnego serca. Także dzisiaj daje się nam jako Chleb żywy. Czy możemy mu dać w zamian okruchy? Jemu, który stał się naszym sługą, aż po pójście zaraz na krzyż, nie może-

my odpowiadać tylko przestrzeganiem paru przekazania. Jemu, który daje nam życie wieczne, nie możemy dać tylko kilku wolnych chwil. Jezus nie zadowolona się jakimś procentem miłości. Wszystko albo nic“.

W pierwszym liście świętego Pawła Apostoła do Koryntian czytamy: „Dlatego też kto spożywa chleb lub pije kielich Pański niegodnie, winny staje się Ciała i Krwi Pańskiej. Niech przeto człowiek patrzy na samego siebie, spożywając ten chleb i pijąc z tego kielicha. Kto bowiem spożywa i pije, nie zważając na Ciało Pańskie, wyrok sobie spożywa i pije“ (1 Kor 11,27-29).

Zakończymy nasze rozważanie modlitwą: Boże, Ty przez wielkanocną ofiarę Chrystusa, dałeś swojemu ludowi zbawienie, udzielaj mu obficie Twoich darów, aby osiągnął pełną wolność i posiadał radość życia wiecznego. Amen.

a. Witold Józef Reulski

Ź pamiętnika kaznodziei

4

Szara codzienność albo święta systematyczność

W niektórych parafiach, które odwiedzałem, istnieje zwyczaj polegający na tym, że niedzielą homilię głosi jeden kapłan; w kolejną niedzielę inny i tak dalej. Jeśli w parafii jest, powiedzmy, czterech księży, wtedy w praktyce każdy głosi niedzielą homilię raz w miesiącu.

Czy jest to dobry zwyczaj? Nie wiem. Wiem jednak na pewno, że częste i regularne głoszenie pomaga przede wszystkim mnie samemu, bo z jednej strony spędzam czas ze Słowem, by się przygotować, a po drugie kiedy głoszę, jestem pierwszym odbiorcą, słuchaczem tego, co mówi Bóg.

Dlatego uważam za niezbędne dla mnie samego codzienne głoszenie Słowa. Oczywiście nie zawsze jest to możliwe w kościele, wobec wspólnoty, słuchaczy. Ale nawet jeśli nie mam dyżuru głoszenia czy rekolekcji, homilię przygotowuję tak czy siak. I głoszę ją sobie samemu w sercu, a niekiedy głośno, kiedy jestem sam.

Takie **wewnętrzne zobowiązanie, by codziennie przygotować homilię**, pomaga w wiernym trzymaniu się Słowa. I przypomina mi, że posługa kaznodziejska nie jest tylko obowiązkiem duszpasterskim wpisanym w ty-

godniowy grafik, ale jest dla mnie samego okazją, by słuchać tego, co mówi Bóg. By wzrastać wewnątrz.

Wiem, że niektórzy kapłani mają w zwyczaju codzienne nagrywanie własnych homilii, nawet jeśli nie głoszą ich publicznie. I choć ich być może nigdzie nie publikują (a szkoda), to jednak jest to, jak sądzę, znakomita praktyka.

Jakie miejsce w ciągu mojego dnia zajmuje słuchanie Słowa Bożego? Jak traktuję głoszenie go? Czy w rozmowach, spotkaniach, wobec problemów, pamiętam o tym, co mówi Bóg w Liturgii?

To kolejna porcja notatek, które znalazłem w starym zeszytach na strychu jednego z klasztorów.

a. Mateusz Stachowski

GDZIE MAM SIĘ UKRYĆ

Gdzie mam się ukryć przed Tobą, Panie?
Wszędzie Ty jesteś, jak na zawołanie.
Choć w niebie przebywasz, tam wysoko,
Wszechświat ogarnia Twe Boże oko.

Kwiaty na łąkach kwitną radośnie,
I Boga chwalą, budząc się ku wiosnie.
Gdy wyjdę na pola - widzę piękne łąny,
Mogę śpiewać wesoło: Bóg nasz jest kochany.

Drzewa Boga szumem wychwalają,
Bo wzrost im daje, dobrze się mają.
I zwierzęta dzikie, pełno jest ich w lesie,
Swym głosem Boga wielbią - echo też niesie.

A ptaki skrzydlate, co w powietrzu fruwały,
Śpiewem i lotem Stwórcę wychwalają.
Te rwące strumyki i płynące rzeki,
Wychwalają swego Pana długie już wieki.

Śnieg nam potrzebny, co swym puchem prószy,
Wszystko usypia do snu - nikt się nie ruszy.
I ziemia odpoczywa, co plony nam daje;
Człowiek dysponuje, często ślepym się staje.

Mało Panu Bogu za wszystko dziękuje,
Nawet plany Boże głupotą ruinuje.
Trzeba dobrze patrzeć - otwartymi oczami,
Wszystko takie piękne, to co jest nad nami.

Gwiazdy i księżyc, i słońce, i niebo.
Każdy człowiek powinien osiągnąć, tak trzeba
Dziękować Panu Bogu, a za zło przepraszać,
Żałować za grzechy, nawet łzami zraszać.

br. Wincenty Józef Masel

Ostróda, 1999

Miły Czytelniku!

Trzymasz w dłoniach „Wiadomości z Prowincji” w nowej szacie graficznej. Zmianę tę planowaliśmy i przygotowaliśmy od jakiegoś czasu, jednak udało się ją wprowadzić dopiero od niniejszego numeru. Wszystko dlatego, że to franciszkańskie wydawnictwo, ukazuje się w takiej formie już od ponad dziesięciu lat. Wszystko zaczęło się od tego, kiedy ministrem prowincjalnym został wybrany o. Jan Maciejowski, a sekretarzem Prowincji został **o. Leszek Łuczkanin**. To on właśnie był motorem zmian, by z pisma czarno-białego, zawierającego - poza informacjami o wydarzeniach w Prowincji - urzędowe dokumenty, utworzyć coś w rodzaju broszury, magazynu, który można byłoby także dać do czytania osobom świeckim, by w ten sposób dzielić się naszym zakonnym życiem.

Zmiany graficzne w niniejszym numerze wydają się być dość znaczące - przede wszystkim przechodzimy na białe tło naszego pisma. Ale pamiętajmy, że takie zmiany już się dokonały: pierwszy numer „Wiadomości z Prowincji” w nowej szacie, z roku 2012, miał czarne tło i białe litery. Okazało się, że nie ułatwiało to czytania, więc trzeba było dokonać korekt graficznych. Pewnie i tak będzie także teraz - będziemy starać się, żeby wygląd nie przeszkadzał w lekturze.

Ale zmiany w wyglądzie to nie wszystko. Pragnieniem redakcji jest, by w „Wiadomościach” publikować nie tylko to, co dzieje się w naszych klasztorach czy parafiach, nie tylko informować o naszej działalności rekolekcyjnej, misyjnej, naukowej czy medialnej, ale także przekazywać to, co dzieje się w myślach i sercach Braci. Bo dzieje się tam wiele bardzo pięknych rzeczy. Ileż to pomysłów, ile natchnień, ile inspirujących myśli. Gdyby choć część przelać na papier, mogliby z tego bogactwa franciszkańskiego korzystać i inni. A to przecież także są wiadomości z Prowincji. Dlatego już od najbliższych numerów zaprosimy Cię do lektury kolejnych nowych działów. Będą to „Kwitki franciszkań-

skie”, „Zakamarki biblioteczne”, wspomnienia o zmarłych Braciach, misyjne opowieści, franciszkańska tradycja liturgiczna - żeby wymienić tylko niektóre (choć tytuły działów są na razie robocze).

W związku z tymi wszystkimi zmianami niniejszy numer ukazuje się z opóźnieniem, ale mamy nadzieję, że już kolejny pojawi się o czasie. Na szczęście „Wiadomości” to bardziej archiwum, niż informator o aktualnościach. Tak czy siak planujemy powrócić do dawnego rytmu, by kolejny numer pojawiał się w drugim tygodniu po zakończeniu danego kwartału.

W tym miejscu serdeczne podziękowania składamy na ręce **o. Piotra Kurka**, sekretarza naszej Prowincji, który przez ostatni rok - a obejmuje to cztery numery - był redaktorem „Wiadomości z Prowincji”. To on opracowywał nadesłany materiał, współpracował przy korekcie i zajmował się żmudnym składowaniem i łamaniem tekstu. Wdzięczność powinna być tym większa, że o. Piotr podjął to niełatwe zadanie będąc sekretarzem Prowincji, co samo w sobie jest już niezwykle pracochłonnym zadaniem.

O. Piotrze, niech Pan obficie Ci błogosławi! Dziękujemy za Twoją pracę.

A Ciebie, miły Czytelniku, zapraszamy do lektury, a może jeszcze bardziej do dzielenia się z innymi swoją twórczością. Być może będą to wiersze, może artykuł leżący od dawna w szufladzie, może nieskończone rozważanie, które czeka zapomniane pośród innych plików w Twoim komputerze. A może droga krzyżowa sprzed lat, o której już nawet nie pamiętasz. Podziel się swymi pasjami, talentem, przemyśleniami.

Już dziś dziękujemy wszystkim, którzy przesyłają nam materiały.

Niech Pan obdarzy Cię pokojem!

Redakcja

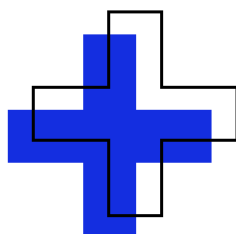

o. Bogumił Stachowicz (1931-2023)

o. Bogumił Stachowicz, profes wieczysty i prezbiter Prowincji Krakowskiej, w ostatnim okresie życia posługiwał w klasztorze w Kowarach, odszedł do Pana 5 stycznia 2023 r. w 91 roku życia i 73 roku życia zakonnego.

Dobry Jezu, a nasz Panie...

Strona Prowincji św. Maksymiliana Marii Kolbego: franciszkanie.gdansk.pl
Franciszkański świat w jednym miejscu: franciszkanie.tv
Codzienne rozważanie Słowa Bożego: 3zdania.pl
Duszpasterstwo powołaniowe: powolanie.com.pl
Sekretariat misyjny: sekretariatmisyjny.pl
Fundacja "Tworzyć miłością": fundacjatom.pl
Rekolekcje weekendowe: rekolekcjefranciszkanskie.pl
Dom św. Maksymiliana Marii Kolbego: dmk.pl
Centrum Medycyny Klasztornej: franciszkanskieziola.pl
Rycerstwo Niepokalanej Polski północnej: rycerstwoniepokalanej.org
Noclegi w Ostródzie: domboramamazur.pl
Prześlij swoją intencję: skrzynkamodlitwy.pl

Adres redakcji:
ul. Świętej Trójcy 4
80-822 Gdańsk
tel. 58 3018525; fax 58 3010752
wzp@franciszkanie.gdansk.pl
Nakład: 130 egz.
Numer zamknięto 10 maja 2023 r.
Do użytku wewnętrznego.

Wydawca: Prowincja św. Maksymiliana Marii Kolbego
Braci Mniejszych Konwentualnych z siedzibą w Gdańsku
Opracowanie materiału: Maja Studzińska
Skład i łamanie: o. Mateusz Stachowski
Korekta: Maja Studzińska, Danuta Klucz
Opracowano na podstawie materiałów nadesłanych.
Zdjęcia pochodzą z archiwum Prowincji oraz
z materiałów nadesłanych. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania tekstów, zmiany tytułów,
śródtytułów oraz poprawek merytorycznych i stylistycznych.

Niech Pan obdarzy Cię pokojem +

Spis treści

Wiadomości z Kurii prowincjalnej

Doskonałe wino naszego charyzmatu

Rozmowa z o. Janem Maciejewskim, wikariuszem generalnym

Jak mogę żyć bez Ciebie

Poezja

Wiadomości z klasztorów

Polska

Wiadomości z klasztorów

Delegatura niemiecka

Wiadomości z klasztorów

Kustodia kanadyjska

Wiadomości z klasztorów

Misja w Szwecji

Dom św. Maksymiliana

Nasza działalność

Sekretariat misyjny

Nasza działalność

Symposium w Nairobi

Świat po Covidzie

FranciszkanieTV

Nasza działalność

Walka z nałogami

Artykuł

* * * (najświętsze spojrzenie)

Poezja

Kain, czyli niejasne działanie Boga

Biblijniej

Ezechiel

Poezja

Tajemnica paschalna Chrystusa: Ciało Pańskie

Artykuł

Szara codzienność albo święta systematyczność

Z pamiętnika kaznoczyńcy

Gdzie mam się ukryć

Poezja

Miły Czytelniku

Od redakcji

Zmarli

